

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (četvrto vijeće)

20. ožujka 2019.*

„Damping – Uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Kine – Članak 11. stavci 4. i 5. i članak 17. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (koji su postali članak 11. stavci 4. i 5. i članak 17. Uredbe (EU) 2016/1036) – Odbijanje odobrenja statusa novog proizvođača izvoznika u smislu članka 3. Provedbene uredbe (EU) br. 917/2011 – Odabir uzoraka – Pojedinačno ispitivanje – Povjerljivost”

U predmetu T-310/16,

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, sa sjedištem u Foshanu (Kina), koji zastupaju B. Spinoit, D. Philippe i A. Wese, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju su zastupali A. Demeneix, M. França i T. Maxian Rusche, a zatim A. Demeneix, T. Maxian Rusche i N. Kuplewatzky, u svojstvu agenata,

tuženika,

koju podupire

Cerame-Unie AISBL, sa sjedištem Bruxellesu (Belgija), koji zastupa V. Akritidis, odvjetnik,

intervenijent,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene odluke Komisije C(2016) 2136 *final* od 15. travnja 2016. kojom se odbija zahtjev za dodjelu statusa novog proizvođača izvoznika s obzirom na konačne antidampinške mjere uvedene na uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Narodne Republike Kine Provedbenom uredbom (EU) br. 917/2011,

OPĆI SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: H. Kanninen, predsjednik, J. Schwarcz (izvjestitelj) i C. Iliopoulos, suci,

tajnik: P. Cullen, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 10. srpnja 2018.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, sa sjedištem u Foshanu (Kina), proizvodi keramičke pločice i pripada grupi Foshan Lihua.
- 2 Vijeće Europske unije donijelo je 12. rujna 2011. Provedbenu uredbu (EU) br. 917/2011 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2011., L 238, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 119., str. 247., u daljnjem tekstu: Konačna uredba). Stope antidampinške pristojbe temeljile su se na dampinškim maržama utvrđenima u ispitnom postupku koji je doveo do utvrđivanja tih konačnih mjera (u daljnjem tekstu: početni ispitni postupak) jer su bile niže od marža štete.
- 3 Tijekom početnog ispitnog postupka Europska komisija primijenila je odabir uzorka, u skladu s člankom 17. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202. i ispravak SL 2016., L 44, str. 20.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EU) br. 37/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2014. o izmjeni određenih uredbi koje se odnose na zajedničku trgovinsku politiku s obzirom na postupke za donošenje određenih mjera (SL 2014., L 18, str. 1.) (u daljnjem tekstu: Osnovna uredba) (zamijenjena Uredbom (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.)). Proizvođačima izvoznicima u uzorku kojima je odobren individualni pristup, u skladu s člankom 9. stavkom 5. Osnovne uredbe (koji je postao članak 9. stavak 5. Uredbe 2016/1036), nametnute su pojedinačne stope antidampinške pristojbe. Proizvođačima izvoznicima koji su surađivali u početnom ispitnom postupku, ali nisu bili uvršteni u uzorak i jednom proizvođaču izvozniku koji je bio uvršten u uzorak, ali kojem nije odobren individualni pristup, nametnuta je stopa antidampinške pristojbe koja, na temelju članka 9. stavka 6. Osnovne uredbe (koji je postao članak 9. stavak 6. Uredbe 2016/1036), odgovara ponderiranom prosjeku dampinških marži utvrđenih za proizvođače izvoznike uvrštene u uzorak, odnosno 30,6 %. Zahtjeve za pojedinačno ispitivanje, u skladu s člankom 17. stavkom 3. Osnovne uredbe (koji je postao članak 17. stavak 3. Uredbe 2016/1036), podnijelo je osam proizvođača izvoznika koji su surađivali. Odlučeno je da će se provesti pojedinačno ispitivanje samo za jednog od tih proizvođača izvoznika jer se time ne bi nerazumno otežao Komisijin zadatak. Taj proizvođač izvoznik bio je daleko najveći od osam proizvođača izvoznika koji su zatražili pojedinačno ispitivanje. Međutim, nakon konačne objave utvrđeno je da taj proizvođač izvoznik nije dostavio određene potrebne informacije, tako da su zaključci koji se odnose na tog proizvođača izvoznika utvrđeni na osnovi raspoloživih činjenica, na temelju članka 18. Osnovne uredbe (koji je postao članak 18. Uredbe 2016/1036). Navedenom proizvođaču izvozniku i proizvođačima izvoznicima koji nisu surađivali u početnom ispitnom postupku nametnuta je stopa antidampinške pristojbe utvrđena primjenom najviše od dampinških marži utvrđenih za reprezentativni proizvod proizvođača izvoznika koji je surađivao, odnosno 69,7 %.
- 4 Tužitelj nije sudjelovao u upravnom postupku koji je doveo do donošenja Konačne uredbe pa se njegovo ime ne nalazi u Prilogu I. Konačnoj uredbi. Stoga je njegov uvoz dotičnog proizvoda podlijegao antidampinškoj pristojbi po stopi od 69,7 %.
- 5 Dopisom od 7. rujna 2013. tužitelj je od Komisije zatražio privremenu reviziju ograničenu na damping na temelju članka 11. stavka 3. Osnovne uredbe (koji je postao članak 11. stavak 3. Uredbe 2016/1036). Taj zahtjev bio je obrazložen, s jedne strane, tužiteljevim uspostavljanjem novog distribucijskog sustava posredstvom povezanog poduzetnika i, s druge strane, uvođenjem nove vrste proizvoda koja nije postojala u razdoblju od 1. travnja 2009. do 31. ožujka 2010. (u daljnjem tekstu: razdoblje početnog

ispitnog postupka). Tužitelj je u svojem zahtjevu za reviziju naveo da nije sudjelovao u početnom ispitnom postupku jer nije znao konačno odredište proizvoda koje je tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka prodavao samo jednom kineskom trgovačkom društvu.

- 6 Komisija je na tužiteljev dopis odgovorila 25. listopada 2013. Komisija je u svojem odgovoru tužitelju prosljedila opće i pripremne informacije koje se konkretno odnose na revizije na temelju statusa novog proizvođača izvoznika u smislu članka 3. Konačne uredbe.
- 7 Člankom 3. Konačne uredbe predviđa se sljedeće:

„Ako bilo koji [kineski] proizvođač [...] Komisiji dostavi dostatne dokaze da nije izvezio robu opisanu u članku 1. stavku 1. podrijetlom iz [Kine] tijekom razdoblja ispitnog postupka (1. travnja 2009. – 31. ožujka 2010.), da nije povezan s izvoznikom ili proizvođačem koji podliježe mjerama uvedenima ovom Uredbom i da je ili stvarno izvezao dotičnu robu ili je preuzeo neopozivu ugovornu obvezu da izveze značajnu količinu u Uniju nakon kraja razdoblja ispitnog postupka, Vijeće, djelujući običnom većinom na prijedlog Komisije, nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, može izmijeniti članak 1. stavak 2. kako bi tom proizvođaču odredilo pristojbu koja se primjenjuje na proizvođače koji su surađivali, ali nisu uvršteni u uzorak, tj. 30,6 %.”
- 8 Tužitelj je dopisom od 28. veljače 2014., s jedne strane, ponovio svoj zahtjev za privremenu reviziju na temelju članka 11. stavka 3. Osnovne uredbe i, s druge strane, podredno zatražio pokretanje revizije na temelju statusa novog proizvođača izvoznika u smislu članka 3. Konačne uredbe. U tom je okviru osobito naveo da je tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka sve svoje proizvode prodavao samo jednom trgovačkom poduzetniku i da uopće nije znao konačno odredište svojih proizvoda. Priznao je da su taj trgovački poduzetnik i njegovi partneri mogli izvesti više njegovih pločica u Europsku uniju, ali je naveo da ne zna na koji način. Također je tvrdio da nije bio povezan s poduzetnikom koji podliježe predmetnim antidampinškim pristojbama i da je sklopio neopoziv ugovor o daljnjoj isporuci svojih proizvoda.
- 9 Tužitelj je u dopisima od 8. travnja, 2. lipnja i 17. lipnja 2014. ponovio svoje zahtjeve za privremenu reviziju i dodjelu statusa novog proizvođača izvoznika. U tom je okviru izjavio da dotični proizvod nije „izravno” izvezio u Uniju i da je žrtva diskriminirajućeg postupanja u odnosu na konkurenta koji je zatražio i dobio privremenu reviziju te je obavijestio Komisiju o mogućoj budućoj tužbi zbog propusta protiv nje ako ne donese odluku u tom pogledu.
- 10 Komisija je dopisom od 3. rujna 2014. odgovorila da su joj potrebne sve zatražene informacije kako bi mogla pokrenuti i zaključiti ispitni postupak privremene revizije, pojasnila je više točaka postupka koji treba provesti i zaključila da još ne raspolaže svim potrebnim dokumentima. U tom je okviru zamolila tužitelja da ispuni obrazac zahtjeva za dodjelu statusa poduzetnika koji posluje u uvjetima tržišnoga gospodarstva, predviđenog u članku 2. stavku 7. točki (c) Osnovne uredbe (koji je postao članak 2. stavak 7. točka (c) Uredbe 2016/1036). Komisija je od tužitelja također zatražila da podnese dokaze o svojim tvrdnjama u pogledu nepostojanja izvoza u Uniju tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka, o nepovezanosti s poduzetnicima koji podliježu predmetnim antidampinškim pristojbama i o postojanju ugovora o isporuci dotičnog proizvoda nakon razdoblja izvoza. Ponovno je potvrdila da bi se, ako se ispune uvjeti za primjenu članka 3. Konačne uredbe, na tužitelja primjenjivala ista stopa antidampinške pristojbe kao i na proizvođače izvoznike koji su surađivali u početnom ispitnom postupku, ali koji nisu uvršteni u uzorak, odnosno 30,6 %.
- 11 Tužitelj je dopisom od 9. listopada 2014. odgovorio tvrdnjom da mu je Komisija naložila teret dokazivanja koji prekoračuje pravne zahtjeve. Tužitelj je zatražio da mu se odobri status zainteresirane stranke u okviru privremene revizije koja se odnosi na konkurenta.
- 12 Tužitelju je 18. prosinca 2014. dodijeljen taj status te je primio dokumente s informacijama.

- 13 Tužitelj je u dopisu od 11. prosinca 2014. dostavio druge informacije u pogledu svojeg zahtjeva za reviziju na temelju statusa novog proizvođača izvoznika i, podredno i dodatno, u pogledu svojeg zahtjeva za privremenu reviziju. Tužitelj je također dostavio upitnik koji se odnosi na status poduzetnika koji posluje u uvjetima tržišnoga gospodarstva. Naveo je da, kao privremeno rješenje, prihvaća da se primjenjuje ista stopa antidampinške pristojbe kao i na proizvođače izvoznike koji su surađivali u početnom ispitnom postupku, ali nisu uvršteni u uzorak. Međutim, tvrdio je da ima pravo na pojedinačno ispitivanje.
- 14 Komisija je dopisom od 6. veljače 2015. potvrdila da provodi analizu spisa koji joj je tužitelj dostavio 11. prosinca 2014. Također je zatražila od tužitelja da potvrdi da prihvaća da se prema njemu postupa kao prema novom proizvođaču izvozniku u smislu članka 3. Konačne uredbe i da istodobno zadržava svoj zahtjev za privremenu reviziju.
- 15 Tužitelj je dopisom od 10. veljače 2015. potvrdio da prihvaća da se prema njemu postupa kao prema novom proizvođaču izvozniku u smislu članka 3. Konačne uredbe te je Komisiji predložio da obustavi zahtjev za privremenu reviziju kako se ne bi usporili rezultati revizije na temelju potonje odredbe.
- 16 Komisija je porukom elektroničke pošte od 23. veljače 2015. zatražila od tužitelja da ispuni upitnik za subjekte koji podnose zahtjev za status novog proizvođača izvoznika. Pojasnila je da će se zahtjev ispitati odmah po primitku odgovora na navedeni upitnik i da se tužitelj može pozivati na informacije koje je prethodno dostavio Komisiji.
- 17 Tužitelj je 25. ožujka 2015. zatražio produljenje roka za slanje tog upitnika. Komisija mu je odobrila produljenje navedenog roka do 17. travnja 2015. Povjerljiva verzija odgovora poslana je u određenom roku, a verzija koja nije povjerljiva 30. travnja 2015.
- 18 U odgovoru na zahtjev za informaciju o vremenskom okviru u kojem će Komisija donijeti odluku, Komisija je 28. svibnja 2015. obavijestila tužitelja da je analiza spisa u tijeku i da će mu uskoro poslati zahtjev za pojašnjenje.
- 19 Komisija je 23. lipnja 2015. tužitelju poslala prvi zahtjev za pojašnjenje koji se odnosio na informacije prosljeđene u pogledu zahtjeva na temelju statusa novog proizvođača izvoznika predviđenog u članku 3. Konačne uredbe.
- 20 Tužitelj je 13. srpnja 2015. na zahtjev Komisije podnio povjerljivi odgovor. Verzija koja nije povjerljiva podnesena je 14. i 24. kolovoza 2015.
- 21 Europsko udruženje keramičke industrije, Cerame-Unie AISBL (u daljnjem tekstu: intervenijent ili Cerame-Unie), sa sjedištem u Bruxellesu (Belgija), 27. kolovoza 2015. podnijelo je Komisiji informacije koje su se odnosile na tužitelja. Te informacije nisu bile prosljeđene potonjem tužitelju tijekom upravnog postupka. Međutim, tužitelj je dopisom od 18. rujna 2015. (točka 23. ove presude) obaviješten o činjenici da je Komisija od predstavnika te industrije u Uniji primila informacije o početnom ispitnom postupku.
- 22 Tužitelj je 16. rujna 2015. poslao podsjetnik Komisiji da donese odluku o njegovu zahtjevu.
- 23 Komisija je 18. rujna 2015. obavijestila tužitelja o napretku zahtjeva na temelju statusa novog proizvođača izvoznika. Budući da taj zahtjev i dalje nije bio dovoljno potkrijepljen, poslala je drugi zahtjev za pojašnjenje s prilogom u kojem su detaljno bile navedene tražene informacije. Osobito je istaknula razlike između javnih informacija i informacija koje je dostavio tužitelj te je tražila

pojašnjenja u tom pogledu. Konkretno, što se tiče uvjeta koji se odnosi na nepostojanje izvoza dotičnog proizvoda u Uniju tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka, Komisija je pojasnila sljedeće:

„Jedina informacija koja je dosad dostavljena o prodaji društva Foshan Lihua tijekom razdoblja [početnog] ispitnog postupka jest rukom pisani mjesečni popis prodaja izvršenih 2009. i 2010. Na tom se popisu ne nalaze ni prodane količine ni brojevi računa ni odredišta ili imena kupaca. Razumijemo da vaš kupac u vrijeme razdoblja [početnog] ispitnog postupka nije vodio elektroničku računovodstvenu evidenciju. Nažalost, prema sadašnjem stanju stvari, na temelju tih ograničenih informacija ne mogu se donijeti zaključci o [tom kriteriju].”

- 24 Porukom elektroničke pošte od 29. rujna 2015. tužitelj je odgovorio na drugi zahtjev za pojašnjenje. Verzija koja nije povjerljiva prosljeđena je Komisiji 5. studenoga 2015. Tužitelj je smatrao da Komisija nije ovlaštena od njega tražiti predmetne informacije i da ti zahtjevi čine zlouporabu ovlasti. Tužitelj je naposljetku zatražio pokretanje revizije na temelju dodjele statusa novog proizvođača izvoznika i pojedinačnu dampinšku maržu.
- 25 Komisija je 4. prosinca 2015. tužitelju, udruženju Cerame-Unie i Misiji Narodne Republike Kine pri Uniji poslala osnovni dokument s informacijama u kojem su bile navedene ključne činjenice i razmatranja na temelju kojih je Komisija predložila da se odbije zahtjev za reviziju na temelju statusa novog proizvođača izvoznika u smislu članka 3. Konačne uredbe. Konkretno, Komisija je utvrdila da je tužitelj proizvođač izvoznik dotičnog proizvoda i da je taj proizvod stvarno izvezio u Uniju nakon razdoblja početnog ispitnog postupka, tako da se treći uvjet za dodjelu predmetnog statusa smatrao ispunjenim. Suprotno tomu, Komisija je smatrala da tužitelj nije dokazao da tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka nije izvezio u Uniju, kao ni da nije povezan s društvima koja podliježu predmetnim antidampinškim pristojbama. Stoga se prva dva uvjeta nisu smatrala ispunjenima.
- 26 Osnovni dokument s informacijama prosljeđen je 11. prosinca 2015. izaslanstvima u Odboru za instrumente trgovinske zaštite.
- 27 Dopisom od 20. prosinca 2015. tužitelj je odgovorio na osnovni dokument s informacijama i zatražio da ga Komisija sasluša. Prije nego što je podnio primjedbe u pogledu tog dokumenta, naveo je da je Komisija obvezna prvo ispitati njegov zahtjev za privremenu reviziju. Komisija bi trebala odlučiti o njegovu zahtjevu za reviziju na temelju statusa novog proizvođača izvoznika tek podredno i samo ako bi smatrala da privremena revizija nije opravdana. Tako je tužitelj napomenuo Komisiji da o njegovu zahtjevu za privremenu reviziju odluči do 20. siječnja 2016. Tužitelj je također porekao da je podnio zahtjev za dodjelu stope antidampinške pristojbe od 30,6 % koja se primjenjuje na proizvođače koji su surađivali, ali nisu uvršteni u uzorak. Zatražio je pojedinačno ispitivanje. Usto, tužitelj je tvrdio da Komisija ispitni postupak (u daljnjem tekstu: predmetni ispitni postupak) ne provodi nepristrano, da se ne poziva na činjenice nego na pretpostavke i da mu je nametnula veći teret dokazivanja nego drugim podnositeljima zahtjeva za reviziju na temelju statusa novog proizvođača izvoznika.
- 28 Tužitelj je 11. siječnja 2016. podnio verziju svojih primjedbi koja nije povjerljiva.
- 29 Saslušanje tužitelja pred Komisijom održano je 13. siječnja 2016., a na njemu su sudjelovala i dva predstavnika Kineske komore za međunarodnu trgovinu. Ne postoji nikakav zapisnik ili izvješće s tog saslušanja. Tužitelj je 15. siječnja 2016. poslao sažetak svojeg shvaćanja stajališta koje je Komisija zauzela na tom saslušanju.
- 30 Tužitelj je 18. siječnja 2016. Komisiji poslao dopis nakon saslušanja. Osobito je naveo da, u skladu s člankom 11. stavkom 4. Osnovne uredbe (koji je postao članak 11. stavak 4. Uredbe 2016/1036), obavijest o pokretanju revizije na temelju statusa novog proizvođača izvoznika treba službeno biti objavljena u *Službenom listu Europske unije*, a to nije bilo učinjeno. Tužitelj je također tvrdio da mu Komisija nije dostavila nikakav dokument na temelju kojeg bi mogle nastati sumnje u pogledu činjenice da su prva dva uvjeta za dodjelu statusa novog proizvođača izvoznika bila ispunjena.

- 31 Komisija je u poruci elektroničke pošte od 19. siječnja 2016. pojasnila da pravna osnova kojom se uređuje revizija na temelju statusa novog proizvođača izvoznika u slučajevima u kojima su, kao u ovom predmetu, institucije primijenile odabir uzoraka u okviru početnog ispitnog postupka nije članak 11. stavak 4. Osnovne uredbe, nego posebna odredba predviđena uredbama kojima se uvode konačne antidampinške mjere. Ponovila je utvrđenje da će se, u slučaju pozitivnog rezultata revizije, na tužitelja primjenjivati ista stopa antidampinške pristojbe kao i na proizvođače izvoznike koji su surađivali u početnom ispitnom postupku, ali nisu uvršteni u uzorak, a ne pojedinačna stopa.
- 32 Tužitelj je u dopisu od 22. siječnja 2016. naveo da ne prihvaća da se na njega na kraju revizije na temelju članka 3. Konačne uredbe primjenjuje ista stopa antidampinške pristojbe kao i na proizvođače izvoznike koji su surađivali u početnom ispitnom postupku, ali nisu uvršteni u uzorak jer je smatrao da je diskriminirajuće na nove proizvođače izvoznike primjenjivati različite uvjete za pokretanje ovisno o tome je li upotrijebljena tehnika odabira uzoraka. Tužitelj je tvrdio da je podnio dokaze u skladu s kojima na prvi pogled nije izvezio dotični proizvod u Uniju tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka i da nije povezan s društvima koja podliježu predmetnim antidampinškim pristojbama. Tužitelj je osporavao zakonitost postupka s obzirom na pravila Sporazuma o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini 1994. (GATT) (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112., u daljnjem tekstu: Antidampinški sporazum), navedenog u Prilogu 1.A Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO) (SL 1994., L 336., str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 5.). Tužitelj je u istom dopisu pojasnio strukturu grupe i način na koji je praktično upotrijebio certifikacijsku oznaku „EZ” svojih proizvoda.
- 33 Komisija je 15. travnja 2016. donijela Provedbenu odluku C(2016) 2136 *final* kojom se odbija zahtjev za dodjelu statusa novog proizvođača izvoznika s obzirom na konačne antidampinške mjere uvedene na uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Narodne Republike Kine Konačnom uredbom (u daljnjem tekstu: pobijana odluka). Najprije je pojasnila da članak 11. stavak 4. Osnovne uredbe ne može poslužiti kao pravna osnova kad je za početni ispitni postupak upotrijebljena tehnika odabira uzoraka i da je pravna osnova zahtjeva članak 3. Konačne uredbe.
- 34 Što se tiče uvjeta za dodjelu statusa novog proizvođača izvoznika kako su predviđeni tom odredbom, Komisija je najprije utvrdila da je tužitelj proizvođač izvoznik dotičnog proizvoda i da je taj proizvod stvarno izvezio u Uniju nakon razdoblja početnog ispitnog postupka. Stoga se treći uvjet za dodjelu predmetnog statusa smatrao ispunjenim.
- 35 Nadalje, što se tiče drugog uvjeta, prema kojem poduzetnik koji podnosi zahtjev za predmetni status ne smije biti povezan s društvom koje podliježe predmetnim antidampinškim pristojbama, Komisija je, suprotno tomu, smatrala da su informacije koje je dostavio tužitelj nepotpune i proturječne javno dostupnim podacima. Prema tome, s obzirom na to da Komisija na temelju predmetnog ispitnog postupka nije mogla potvrditi da tužitelj nije povezan s takvim poduzetnikom, donesen je zaključak da tužitelj ne ispunjava drugi uvjet.
- 36 Konačno, što se tiče prvog uvjeta, prema kojem poduzetnik koji podnosi zahtjev za predmetni status nije smio izveziti dotični proizvod u Uniju tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka, Komisija nije mogla isključiti, s obzirom na to da su informacije koje je dostavio tužitelj bile nepotpune i proturječne ostalim informacijama kojima je raspolagala, da je tužitelj tijekom navedenog razdoblja izvezio dotični proizvod u Uniju, izravno ili neizravno posredstvom povezanih društava ili u okviru ugovora o proizvodnji sklopljenih s drugim neovisnim društvima. Stoga je Komisija zaključila da tužitelj ne ispunjava ni prvi kriterij.
- 37 Utvrdivši da tužitelj nije dokazao da ispunjava prvi i drugi uvjet za dodjelu statusa predviđenog člankom 3. Konačne uredbe, iako je u više navrata imao priliku dostaviti dodatne informacije, Komisija je odbila njegov zahtjev za dodjelu statusa novog proizvođača izvoznika.

38 Osim toga, Komisija je odlukom od 11. srpnja 2016. odbila tužiteljev zahtjev za privremenu reviziju na temelju članka 11. stavka 3. Osnovne uredbe, a na to se odbijanje odnosi predmet u kojem je donesena presuda od 11. rujna 2018., Foshan Lihua Ceramic/Komisija (T-654/16, EU:T:2018:525).

Postupak i zahtjevi stranaka

39 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 20. lipnja 2016. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.

40 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 3. listopada 2016. Cerame-Unie zatražio je intervenciju u potporu Komisijinu zahtjevu.

41 Tužitelj je 7. prosinca 2016. u replici zatražio spajanje ovog predmeta s predmetom u kojem je u međuvremenu donesena presuda od 11. rujna 2018., Foshan Lihua Ceramic/Komisija (T-654/16, EU:T:2018:525). Također je zatražio da se povjerljive informacije koje se odnose na njega ne proslijede udruženju Cerame-Unie te je podnio verziju predmetnih dokumenata koja nije povjerljiva.

42 Komisija se 16. prosinca 2016. protivila spajanju ovog predmeta s predmetom u kojem je u međuvremenu donesena presuda od 11. rujna 2018., Foshan Lihua Ceramic/Komisija (T-654/16, EU:T:2018:525).

43 Odlukom od 23. siječnja 2017. predsjednik četvrtog vijeća Općeg suda odlučio je da neće spojiti predmete u pitanju.

44 Rješenjem od 7. travnja 2017. predsjednik četvrtog vijeća Općeg suda odobrio je intervenciju udruženja Cerame-Unie u potporu Komisijinu zahtjevu.

45 Intervenijent nije istaknuo prigovore u pogledu tužiteljeva zahtjeva za povjerljivost.

46 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku,
- naloži Komisiji snošenje troškova.

47 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:

- odbije tužbu,
- naloži tužitelju snošenje troškova.

48 Intervenijent od Općeg suda zahtijeva da:

- odbije tužbu,
- naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

49 Tužitelj ističe osam tužbenih razloga, od kojih se prvi temelji na povredi članka 11. stavka 4. i članka 11. stavka 5. Osnovne uredbe (koji je postao članak 11. stavak 5. Uredbe 2016/1036) te članka 6.1. i 9.5. Antidampinškog sporazuma, drugi na povredi načela nediskriminacije, treći na očitoj pogrešci u ocjeni činjenica, četvrti na povredi prava obrane, peti na zlouporabi ovlasti i pogrešci koja se

tiče prava, šesti na očitoj pravnoj pogrešci, sedmi na povredi prava na saslušanje i obrazloženju koje se ne temelji na činjenicama nego na pretpostavkama, a osmi na povredi članka 9.5. Antidampinškog sporazuma.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 11. stavaka 4. i 5. Osnovne uredbe i članka 6.1. i 9.5. Antidampinškog sporazuma

50 Tužitelj svojim prvim tužbenim razlogom kritizira uvodnu izjavu 8. pobijane odluke. Ona glasi kako slijedi:

„[Tužitelj je] potvrdio [da mu] je trebala biti odobrena pojedinačna pristojba u okviru revizije u pogledu novog proizvođača izvoznika u skladu s člankom 11. stavkom 4. Osnovne uredbe. Komisija je osporila taj argument time što je pojasnila da članak 11. stavak 4. Osnovne uredbe ne može poslužiti kao pravna osnova kad je za početni ispitni postupak upotrijebljena tehnika odabira uzoraka i da je pravna osnova zahtjeva članak 3. [Konačne] uredbe.”

51 Tužitelj u biti ističe da to što je Komisija upotrijebila postupak predviđen člankom 3. Konačne uredbe, a ne postupak predviđen člankom 11. stavkom 4. Osnovne uredbe ima negativne posljedice za njega. Naime, iako se članak 5. stavak 10. Osnovne uredbe (koji je postao članak 5. stavak 10. Uredbe 2016/1036), kojim se predviđa objava obavijesti o pokretanju antidampinškog ispitnog postupka, u skladu s člankom 11. stavkom 5. Osnovne uredbe primjenjuje u okviru postupaka revizije, u ovom slučaju nije objavljena nikakva obavijest o pokretanju postupka revizije, tako da zainteresirane stranke iz članka 6. stavka 7. Osnovne uredbe (koji je postao članak 6. stavak 7. Uredbe 2016/1036), odnosno uvoznici i kineska vlada, nisu mogli intervenirati u okviru upravnog postupka. Međutim, kineska je vlada mogla podnijeti informacije kojima se potvrđuje da tužitelj ispunjava sve uvjete za ostvarenje statusa novog proizvođača izvoznika, predviđenog u članku 3. Konačne uredbe.

52 Ničim se ne opravdava to da zainteresirane treće strane u slučaju upotrebe odabira uzoraka u okviru početnog ispitnog postupka nemaju pravo intervenirati u postupak revizije na temelju statusa novog proizvođača izvoznika s obzirom na to da bi bile pozvane intervenirati u okviru postupka predviđenog člankom 11. stavkom 4. Osnovne uredbe. To vrijedi tim više što je Komisija priznala da su kriteriji za dodjelu statusa novog proizvođača izvoznika u biti jednaki, neovisno o tome je li riječ o ispitnom postupku koji se provodi na temelju članka 11. stavka 4. Osnovne uredbe ili ispitnom postupku koji se provodi na temelju članka 3. Konačne uredbe. Podnositelji zahtjeva za status novog proizvođača izvoznika, kako je predviđen člankom 3. Konačne uredbe, stoga su diskriminirani u odnosu na one koji podnose zahtjev za taj status na temelju članka 11. stavka 4. Osnovne uredbe. Članak 11. stavak 4. četvrti podstavak Osnovne uredbe (koji je postao članak 11. stavak 4. četvrti podstavak Uredbe 2016/1036) ne čini *lex specialis* u odnosu na članak 11. stavak 5. Osnovne uredbe.

53 Tužitelj u replici tvrdi da je Komisijina praksa, koja je također provedena u pobijanoj odluci, donesenoj na temelju članka 3. Konačne uredbe, i koja se sastoji od neobavješćivanja svih zainteresiranih stranaka navedenih u članku 5. stavku 11. Osnovne uredbe (koji je postao članak 5. stavak 11. Uredbe 2016/1036) i članku 6. stavku 7. Osnovne uredbe, protivna članku 6.1. Antidampinškog sporazuma.

54 Što se tiče članka 9.5. Antidampinškog sporazuma, on je u pravo Unije prenesen člankom 11. stavkom 4. Osnovne uredbe, u kojem je preuzet gotovo od riječi do riječi. Stoga, što se tiče provedbe u pravu Unije obveze preuzete u okviru prava WTO-a, ona ima izravan učinak u pravu Unije. Međutim, na temelju članka 9.5. Antidampinškog sporazuma nije moguće primijeniti iznimno postupanje na društva ovisno o tome jesu li uvršteni u uzorak. Iznimno postupanje primjenjuje se na sve nove proizvođače izvoznike.

- 55 Osim toga, čak i društva koja nisu uvrštena u uzorak imaju pravo, na temelju članka 17. stavka 3. Osnovne uredbe i članka 6.10.2. Antidampinskog sporazuma, koji ima izravan učinak u pravu Unije, na pojedinačno ispitivanje te na njih stoga ne bi trebalo primijeniti stopu antidampinske pristojbe određenu upotrebom najviše od dampinskih marži koje su utvrđene za reprezentativni proizvod proizvođača izvoznika koji je surađivao, odnosno 69,7 %. Budući da je tužitelj jedini izvoznik koji je podnio zahtjev za status novog proizvođača izvoznika i da razlozi zbog kojih je upotrijebljen odabir uzoraka više ne postoje, Komisija mu je trebala odobriti pojedinačno ispitivanje.
- 56 Komisija i intervenijent osporavaju tužiteljeve argumente.
- 57 U tom pogledu, kao prvo, valja navesti da tužitelj u okviru svojeg argumenta u biti smatra da je pobijana odluka protivna članku 11. stavcima 4. i 5. Osnovne uredbe i članku 9.5. Antidampinskog sporazuma jer ispitni postupak koji je doveo do njezina donošenja nije bio objavljen u obavijesti o pokretanju u *Službenom listu Europske unije*.
- 58 Međutim, kao što to tvrdi Komisija, pobijana odluka nije se mogla donijeti na temelju članka 11. stavka 4. Osnovne uredbe. Naime, iz članka 11. stavka 4. četvrtog podstavka Osnovne uredbe proizlazi da se odredbe tog članka ne primjenjuju ako su pristojbe uvedene prema članku 9. stavku 6. iste uredbe, odnosno ako su institucije u početnom ispitnom postupku upotrijebile odabir uzoraka, kao što je to bio slučaj u ovom predmetu.
- 59 Stoga se članak 11. stavak 5. Osnovne uredbe, kojim se relevantne odredbe Osnovne uredbe koje se odnose na postupke i provedbu ispitnih postupaka, među kojima su i članak 5. stavci 10. i 11. Osnovne uredbe te članak 6. stavak 7. iste uredbe, prenose samo na postupke revizije predviđene člankom 11. stavkom 2. Osnovne uredbe (koji je postao članak 11. stavak 2. Uredbe 2016/1036) i člankom 11. stavcima 3. i 4. Osnovne uredbe, ne primjenjuje u okviru ispitnog postupka na temelju članka 3. Konačne uredbe.
- 60 Želja zakonodavca Unije da isključi primjenu članka 11. stavka 4. prvog do trećeg podstavka Osnovne uredbe (koji je postao članak 11. stavak 4. prvi i treći podstavak Uredbe 2016/1036) u slučaju upotrebe odabira uzoraka u okviru početnog ispitnog postupka, kao i primjenu članka 11. stavka 5. iste uredbe na druge revizije osim onih predviđenih člankom 11. stavcima 2. do 4. Osnovne uredbe, potvrđena je time što te dvije odredbe nisu izmijenjene nakon što je, počevši s Uredbom Vijeća (EZ) br. 285/97 od 17. veljače 1997. o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 738/92 o uvođenju konačne antidampinske pristojbe na uvoz pamučne pređe podrijetlom iz Brazila i Turske (SL 1997., L 48, str. 1.), uvedena praksa Vijeća i Komisije da u određenim uvjetima na nove proizvođače izvoznike primjenjuju dampinšku maržu izračunanu na temelju članka 9. stavka 6. Osnovne uredbe.
- 61 Utvrđeno je uostalom da je tužitelj zatražio primjenu članka 3. Konačne uredbe i da je propisno obaviješten o stopi antidampinske pristojbe koja će se na njega primjenjivati u slučaju pozitivnog rezultata predmetnog ispitnog postupka.
- 62 Pobijana odluka donesena je na temelju članka 3. Konačne uredbe, kojim se uspostavlja poseban postupak proširenja stope antidampinske pristojbe od 30,6 %, koja se primjenjuje na proizvođače koji su surađivali, ali nisu uvršteni u uzorak, na subjekte koji na temelju triju uvjeta predviđenih u toj odredbi dokažu da su novi proizvođači izvoznici. Međutim, člankom 3. Konačne uredbe ne predviđa se objava obavijesti o pokretanju ispitnog postupka revizije, odnosno obavješćivanje o njegovu pokretanju drugih zainteresiranih stranaka u smislu članka 5. stavaka 10. i 11. i članka 6. stavka 7. Osnovne uredbe.
- 63 Iako tužitelj u replici tvrdi da je Komisijina praksa, koja je također provedena u pobijanoj odluci, donesenoj na temelju članka 3. Konačne uredbe, i koja se sastoji od neobavješćivanja svih zainteresiranih stranaka navedenih u članku 5. stavku 11. i članku 6. stavku 7. Osnovne uredbe, protivna članku 6.1. Antidampinskog sporazuma, valja utvrditi da je riječ o novom argumentu koji je

prvi put istaknut u fazi replike. Međutim, kao što je to tužitelj u biti tvrdio na raspravi, riječ je o dopuni drugih argumenata iznesenih u okviru tužbe kojima se kritizira neobjavlivanje obavijesti o pokretanju predmetnog postupka revizije i neobavješćivanje svih zainteresiranih stranaka. Taj je argument stoga dopušten. Što se tiče osnovanosti navedenog argumenta, valja napomenuti da je članak 6.1. Antidampinškog sporazuma, prema kojem će „[s]ve zainteresirane stranke u antidampinškom ispitnom postupku [biti] obaviještene o svim potrebnim podacima koje nadležna tijela zahtijevaju, te će imati dovoljno vremena da pisanim putem dostave sve dokaze koje smatraju bitnima za taj postupak”, prenesen u pravo Unije člankom 5. stavkom 10. Osnovne uredbe. Međutim, u točki 59. ove presude već je presuđeno da se članak 11. stavak 5. Osnovne uredbe, kojim se relevantne odredbe Osnovne uredbe koje se odnose na postupke i provedbu ispitnih postupaka, među kojima je i članak 5. stavak 10. Osnovne uredbe, prenose samo na postupke revizije predviđene člankom 11. stavcima 2. do 4. Osnovne uredbe, ne primjenjuje u okviru ispitnog postupka na temelju članka 3. Konačne uredbe.

- 64 Kao drugo, iako tužitelj u biti smatra da je pobijana odluka protivna članku 9.5. Antidampinškog sporazuma jer je toj odredbi protivan sâm članak 11. stavak 4. Osnovne uredbe s obzirom na to da se njime iz područja primjene revizije koju predviđa isključuju situacije u kojima su institucije upotrijebile odabir uzoraka u početnom ispitnom postupku, zbog čega je Komisija bila obvezna primijeniti članak 3. Konačne uredbe, najprije valja, kao što to tvrdi Komisija, provjeriti ima li članak 9.5. Antidampinškog sporazuma izravan učinak u pravnom poretku Unije.
- 65 U tom je pogledu dovoljno utvrditi da, iako je tekst članka 11. stavka 4. prvog do trećeg podstavka Osnovne uredbe, osim trećeg uvjeta povezanog s postojanjem izvoza nakon razdoblja početnog ispitnog postupka, sličan tekstu članka 9.5. Antidampinškog sporazuma, članak 11. stavak 4. Osnovne uredbe sadržava i četvrti podstavak prema kojem se taj članak ne primjenjuje ako su pristojbe uvedene prema članku 9. stavku 6. iste uredbe, odnosno ako su institucije u okviru početnog ispitnog postupka upotrijebile odabir uzoraka. Cilj je te iznimke da se nove proizvođače izvoznike ne stavi u povoljniji postupovni položaj od proizvođača izvoznika koji su surađivali u početnom ispitnom postupku, ali nisu uvršteni u uzorak. Taj se cilj nije uzeo u obzir u Antidampinškom sporazumu. Tako je članak 11. stavak 4. četvrti podstavak Osnovne uredbe izraz volje zakonodavca Unije da u tom području usvoji pristup svojstven pravnom poretku Unije. Iz toga slijedi da se navedena odredba ne može smatrati mjerom čija je svrha osigurati u pravnom poretku Unije izvršavanje određene obveze preuzete u okviru WTO-a. Zakonodavac Unije izvršavao je, u pogledu uvjeta za pokretanje revizije za nove proizvođače izvoznike, svoju zakonodavnu ovlast zadržavši pristup svojstven pravnom poretku Unije te se stoga ne može utvrditi postojanje volje zakonodavca Unije da usvajanjem članka 11. stavka 4. Osnovne uredbe izvrši određene obveze utvrđene u članku 9.5. Antidampinškog sporazuma (vidjeti u tom smislu presudu od 16. srpnja 2015., Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, t. 48., 50. i 53.). Iz toga slijedi da članak 9.5. Antidampinškog sporazuma nema izravan učinak u pravnom poretku Unije.
- 66 Kao treće, s obzirom na to da su ciljevi ispitnog postupka koji se provodi na temelju članka 3. Konačne uredbe ograničeniji od ciljeva ispitnog postupka koji se provodi na temelju članka 11. stavka 4. Osnovne uredbe, opravdano je da se manji broj osoba obavještava o pokretanju ispitnog postupka na temelju članka 3. Konačne uredbe. Dok se ispitnim postupkom koji se provodi na temelju članka 11. stavka 4. Osnovne uredbe nastoji utvrditi ne samo je li predmetni subjekt novi proizvođač izvoznik, nego i, u slučaju potvrdnog odgovora na to prvo pitanje, njegova pojedinačna dampinška marža, jedini je cilj ispitnog postupka koji se provodi na temelju članka 3. Konačne uredbe provjeriti je li predmetni subjekt doista novi proizvođač izvoznik. Tijekom tog ispitnog postupka potonji proizvođač izvoznik treba dokazati da proizvode iz članka 1. stavka 1. Konačne uredbe, podrijetlom iz Kine, nije izvezio tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka, da nije povezan s izvoznikom ili proizvođačem koji podliježe mjerama uvedenima tom uredbom i da je stvarno izvezao dotičnu robu ili preuzeo neopozivu ugovornu obvezu da izveze značajnu količinu u Uniju nakon kraja razdoblja početnog ispitnog postupka. Budući da se ti uvjeti odnose na situaciju svojstvenu predmetnom subjektu, očito je potonji subjekt, bez trećih osoba, u najboljem položaju da podnese potrebne informacije.

- 67 Kao četvrto, i u svakom slučaju, čak i ako treba presuditi da je Komisija u okviru donošenja pobijane odluke bila obvezana člankom 5. stavcima 10. i 11. te člankom 6. stavkom 7. Osnovne uredbe, nepravilnost u postupku dovodi do poništenja cijele ili dijela odluke samo ako se utvrdi da bi, bez te nepravilnosti, pobijana odluka mogla imati drukčiji sadržaj (rješenje od 24. rujna 2007., Torres/OHIM i Bodegas Muga, C-405/06 P, neobjavljeno, EU:C:2007:546, t. 29.; vidjeti također u tom smislu presude od 29. listopada 1980., van Landewyck i dr./Komisija, 209/78 do 215/78 i 218/78, neobjavljenu, EU:C:1980:248, t. 47. i od 6. veljače 2013., Bopp/OHIM (prikaz osmerokutnog zelenog okvira), T-263/11, neobjavljenu, EU:T:2013:61, t. 49.).
- 68 Upravo stranka koja se poziva na tu postupovnu nepravilnost treba dokazati da bi bez te nepravilnosti pobijana odluka mogla imati drukčiji sadržaj.
- 69 Tužitelj je u tužbi naveo da su u ovom slučaju uvoznici i osobito kineska vlada mogli iznijeti primjedbe u tužiteljevu korist i da bi to vjerojatno učinili. Zatim je više puta ponovio tvrdnju da bi kineska vlada intervenirala u potporu tužitelju u upravnom postupku da je o tome bila obaviještena i da bi osobito pružila informacije koje bi pomogle Komisiji. Konačno, tužitelj je u replici tvrdio da nijedno udruženje izvoznika, uvoznika ili potrošača i da nijedan trgovac, a ni javnost, nisu bili obaviješteni i da se stoga ne može isključiti pretpostavka da bi intervenirali u upravni postupak.
- 70 Međutim, valja utvrditi da je kineska vlada primila osnovni dokument s informacijama, ali da nije podnijela nikakve primjedbe u tom pogledu, a pogotovo ne precizne podatke. Što se tiče Kineske komore za međunarodnu trgovinu, ne osporava se da je jedan od njezinih predstavnika na saslušanju dao opću izjavu u ime tužitelja, ali da nije pružio nikakva pojašnjenja koja se odnose na meritum predmeta. Što se tiče udruženja izvoznika, uvoznika ili potrošača, trgovaca i javnosti, tužitelj uopće nije naveo u kojem bi točno pogledu oni mogli dopuniti informacije za koje je Komisija utvrdila da nedostaju u tužiteljevu spisu ili pojasniti one informacije koje je Komisija smatrala proturječnima. Osim toga, tužitelj nije iskoristio mogućnost koju ima u skladu s člancima 91. do 102. Poslovnika Općeg suda, da zatraži da se predstavnike tih udruženja pozove pred Opći sud kako bi potvrdili njegove tvrdnje (vidjeti u tom smislu i po analogiji presudu od 6. rujna 2017., Intel/Komisija, C-413/14 P, EU:C:2017:632, t. 101.). Usto, kao što je navedeno u točki 66. ove presude, s obzirom na to da se uvjeti predviđeni člankom 3. Konačne uredbe odnose na situaciju svojstvenu predmetnom subjektu, očito je potonji subjekt u najboljem položaju da podnese potrebne informacije, bez trećih osoba.
- 71 Iz toga slijedi da tužitelj nije mogao dokazati da bi bez navodne postupovne nepravilnosti pobijana odluka mogla imati drukčiji sadržaj.
- 72 Kao peto, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, članak 17. stavak 3. Osnovne uredbe i članak 6.10.2. Antidampinškog sporazuma, kojima se predviđa mogućnost da proizvođač izvoznik koji nije uvršten u uzorak zatraži pojedinačno ispitivanje kako bi mu se odredila pojedinačna dampinška marža, nisu relevantne odredbe u ovom slučaju. Kao što to u biti tvrdi intervenijent, zapravo se posebnim pravnim pravilom, odnosno člankom 11. stavkom 4. prvim do trećim podstavkom Osnovne uredbe, u području revizije na temelju novog proizvođača izvoznika predviđa mogućnost određivanja pojedinačne dampinške marže. Međutim, kao što je prethodno već navedeno, člankom 11. stavkom 4. četvrtim podstavkom te uredbe predviđa se iznimka od navedenog pravila u slučaju upotrebe odabira uzoraka u okviru početnog ispitnog postupka.
- 73 Kao šesto, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, ne postoji diskriminacija subjekata koji podnose zahtjev za status novog proizvođača izvoznika na temelju članka 3. Konačne uredbe u odnosu na one koji taj status mogu zatražiti na temelju članka 11. stavka 4. Osnovne uredbe. Naime, člankom 3. Konačne uredbe i člankom 11. stavkom 4. četvrtim podstavkom Osnovne uredbe jamči se da se, u slučaju odabira uzoraka, s jedne strane, novim proizvođačima izvoznicima neće odobriti povlašteno postupovno postupanje u odnosu na proizvođače izvoznike koji su surađivali u početnom ispitnom postupku, ali nisu uvršteni u uzorak i da, s druge strane, mogu ostvariti pravo na istu stopu antidampinške pristojbe kao i potonji proizvođači izvoznici. Tako je svaka razlika u postupanju među

vrstama proizvođača izvoznika koju ističe tužitelj svojstvena upotrebi tehnike odabira uzoraka, koja je izričito predviđena člankom 17. Osnovne uredbe. Međutim, tužitelj nije istaknuo prigovor nezakonitosti te odredbe u pogledu načela nediskriminacije.

74 Iz toga slijedi da prvi tužbeni razlog treba odbiti.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela nediskriminacije

75 Tužitelj navodi da je Komisija nedavno u svojoj Provedbenoj uredbi (EU) 2015/2179 od 25. studenoga 2015. o pokretanju revizije Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 102/2012 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz čelične užadi i kabela podrijetlom, među ostalim, iz Narodne Republike Kine, kako je proširena na uvoz čelične užadi i kabela poslanih iz Republike Koreje, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Republike Koreje ili ne, radi utvrđivanja mogućnosti odobravanja izuzeća od tih mjera jednom korejskom izvozniku, stavljanja izvan snage postojeće antidampinške pristojbe s obzirom na uvoz koji obavlja taj izvoznik te nametanja obveze evidentiranja njegova uvoza (SL 2015., L 309, str. 3. i ispravak SL 2016., L 30, str. 22.), pravilno na korejskog proizvođača izvoznika primijenila odredbu Osnovne uredbe koja se odnosi na nove izvoznike, odnosno članak 11. stavak 4. Osnovne uredbe. Iz uvodnih izjava 6. do 13. Provedbene uredbe 2015/2179 proizlazi da je predmetni proizvođač izvoznik samo trebao dostaviti dokaze *prima facie* kojima dokazuje da ispunjava tri uvjeta predviđena člankom 11. stavkom 4. Osnovne uredbe da bi Komisija zatim izuzela sav uvoz tog korejskog izvoznika od svih antidampinških pristojbi tijekom navedenog ispitnog postupka i pozvala zainteresirane treće strane da iznesu svoje stajalište. Usto, postupak koji je doveo do donošenja Provedbene uredbe 2015/2179 trajao je samo dva mjeseca.

76 Međutim, u ovom se slučaju prema tužitelju postupalo diskriminirajuće zbog upotrebe odabira uzoraka u okviru početnog ispitnog postupka i, prema tome, postupka predviđenog člankom 3. Konačne uredbe. On je, kao i korejski proizvođač izvoznik, u okviru svojeg zahtjeva od rujna 2013. dostavio na prvi pogled dostatne dokaze, ali nije ostvario pravo na izuzeće od pristojbi tijekom predmetnog ispitnog postupka te je trebao čekati više od dvije i pol godine na donošenje odluke. Usto, tužitelj u replici tvrdi da, suprotno onomu što je predviđeno člankom 16. stavkom 2. Osnovne uredbe (koji je postao članak 16. stavak 2. Uredbe 2016/1036), Komisija u predmetu koji je doveo do Provedbene uredbe 2015/2179 nije tražila dopunu informacija koje joj je tužitelj dostavio posjetom na licu mjesta.

77 Budući da je podlijegao predmetnim antidampinškim pristojbama u iznosu od 69,7 % tijekom cijelog predmetnog ispitnog postupka, koji je trajao više od dvije i pol godine, tužitelj nije bio u mogućnosti razvijati svoju djelatnost u okviru Unije, što je dovelo do ozbiljnih gospodarskih posljedica.

78 Komisija osporava tužiteljeve argumente.

79 U tom pogledu valja utvrditi da tužitelj, time što upućuje na Provedbenu uredbu 2015/2179 o pokretanju revizije Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 102/2012 od 27. siječnja 2012. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz čelične užadi i kabela podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Ukrajine kako je proširena na uvoz čelične užadi i kabela poslanih iz Maroka, Moldove i Republike Koreje, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz tih zemalja ili ne, nakon revizije nakon isteka mjere prema članku 11. stavku 2. Osnovne uredbe te o prekidu postupka revizije nakon isteka mjere u vezi s uvozom čelične užadi i kabela podrijetlom iz Južne Afrike prema članku 11. stavku 2. Osnovne uredbe (SL 2012., L 36, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 118., str. 186.), tvrdi da je bio diskriminiran u odnosu na korejskog proizvođača izvoznika na kojeg se odnosio taj postupak. U biti tvrdi da, za razliku od slučaja u postupku koji je doveo do donošenja navedene uredbe o pokretanju, postupak koji je doveo do donošenja pobijane odluke nije bio objavljen u obavijesti o pokretanju, odnosno da zainteresirane stranke o njemu nisu bile

obaviještene, da je predmetni ispitni postupak trajao predugo, da nije ostvario pravo na suspenziju antidampinških pristojbi koje su bile na snazi tijekom trajanja tog ispitnog postupka i da je stupanj dokazivanja bio viši.

- 80 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, poštovanje načelâ jednakog postupanja i nediskriminacije zahtijeva da se u usporedivim situacijama ne postupa na različit način i da se u različitim situacijama ne postupa na jednak način, osim ako je takvo postupanje objektivno opravdano (vidjeti presudu od 13. prosinca 2007., Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, t. 62. i navedenu sudsku praksu).
- 81 Međutim, kao što to tvrdi Komisija, situacije u dvama predmetima koje uspoređuje tužitelj različite su, tako da se ne može utvrditi diskriminacija.
- 82 Naime, kao prvo, tužitelj je podnio zahtjev za status novog proizvođača izvoznika kako je predviđen člankom 3. Konačne uredbe. Suprotno tomu, korejski proizvođač izvoznik na kojeg upućuje tužitelj podnio je zahtjev za uvrštavanje na popis proizvođača izvoznika koji ostvaruju pravo na izuzeće od plaćanja antidampinških pristojbi, kako su proširene na uvoz dotičnog proizvoda koji se otprema iz Republike Koreje, na temelju članka 13. stavka 4. petog podstavka Osnovne uredbe (koji je postao članak 13. stavak 4. peti podstavak Uredbe 2016/1036), kojim se za primjenu tog stavka upućuje na članak 11. stavak 4. Osnovne uredbe, u pogledu poduzetnika koji podnose zahtjev za izuzeće od antidampinških pristojbi nakon donošenja uredbe o proširenju antidampinških pristojbi. Međutim, u okviru takvog postupka nije dovoljno dokazati da su ispunjeni uvjeti predviđeni člankom 11. stavkom 4. Osnovne uredbe. Predmetni poduzetnik također treba dokazati, u skladu s člankom 13. stavkom 4. trećim podstavkom Osnovne uredbe (koji je postao članak 13. stavak 4. treći podstavak Uredbe 2016/1036) da nije uključen u izbjegavanje mjera. To je uostalom razlog zbog kojeg se u uvodnim izjavama 6. i 8. Provedbene uredbe 2015/2179 pojašnjava da je korejski proizvođač izvoznik dostavio dostatne dokaze kojima se na prvi pogled dokazuje da nije izbjegao mjere primjenjive na dotični proizvod u navedenom predmetu. Doseg te vrste ispitnog postupka stoga je širi od dosega ispitnog postupka predviđenog člankom 3. Konačne uredbe.
- 83 Kao drugo, Provedbenom uredbom 2015/2179 ne odobrava se izuzeće koje je zatražio korejski proizvođač izvoznik, nego se samo pokreće predmetni ispitni postupak. Stoga, činjenica da se Komisija u toj fazi postupka izuzeća zadovoljila dokazima prema kojima je navedeni korejski proizvođač izvoznik na prvi pogled ispunio potrebne uvjete ne znači da je taj poduzetnik podvrgnut manjem stupnju dokazivanja od onog koji se nalaže tužitelju. To samo znači da su dokazi koje je podnio taj poduzetnik bili dovoljno uvjerljivi za pokretanje navedenog ispitnog postupka, čiji je cilj bio konačno potvrditi tvrdnje potonjeg poduzetnika. Osim toga, iako tužitelj opetovano tvrdi da mu se trebao dodijeliti status novog proizvođača izvoznika s obzirom na to da je podnio dokaze kojima se na prvi pogled dokazuje da ispunjava potrebne uvjete, ničim se u članku 3. Konačne uredbe, a još manje u članku 11. stavku 4. Osnovne uredbe, ne upućuje na to da je dovoljno da predmetni poduzetnik podnese takve dokaze da bi se oslobodio tereta dokazivanja. Zakonodavac je u oba slučaja predvidio da je na poduzetniku koji traži status novog proizvođača izvoznika da dokaže da su ispunjeni potrebni uvjeti.
- 84 Kao treće, za razliku od ispitnog postupka koji je doveo do donošenja Konačne uredbe, u ispitnom postupku koji je doveo do donošenja Provedbene uredbe br. 102/2012 nije upotrijebljen odabir uzoraka, tako da se na korejskog proizvođača izvoznika mogao primijeniti članak 11. stavak 4. prvi do treći podstavak Osnovne uredbe. Međutim, već je presuđeno u okviru prvog tužbenog razloga da se ne može zaključiti da postoji diskriminacija zbog toga što se novim proizvođačima izvoznicima ne može odobriti revizija na temelju članka 11. stavak 4. Osnovne uredbe ako je u početnom ispitnom postupku upotrijebljen odabir uzoraka i ako im se stoga samo može odobriti stopa antidampinške pristojbe koja se primjenjuje na proizvođače izvoznike koji su surađivali, ali nisu uvršteni u uzorak.

- 85 Kao četvrto, isto vrijedi u pogledu pitanja koje se odnosi na razlike u obavješćivanju zainteresiranih stranaka o pokretanju ispitnog postupka, koje može biti različito ovisno o tome je li primijenjen članak 3. Konačne uredbe ili članak 11. stavak 4. Osnovne uredbe i koje također ovisi o upotrebi odabira uzoraka u početnom ispitnom postupku.
- 86 Kao peto, s obzirom na to da se ispitni postupak koji je pokrenut Provedbenom uredbom 2015/2179 također provodi na temelju članka 11. stavka 4. Osnovne uredbe, popraćen je, u skladu s njegovim trećim podstavkom, izuzećem od antidampinških pristojbi koje su na snazi i evidentiranjem uvoza tijekom trajanja istog ispitnog postupka. Ništa se slično ne predviđa člankom 3. Konačne uredbe na kojem se temelji predmetni ispitni postupak.
- 87 Kao šesto, valja utvrditi da tužitelj uspoređuje vrijeme koje je Komisiji potrebno za pokretanje ispitnog postupka na temelju članka 13. stavka 4. Osnovne uredbe s trajanjem donošenja odluke o meritumu u pogledu dodjele statusa novog proizvođača izvoznika na temelju članka 3. Konačne uredbe. Međutim, te dvije situacije nisu usporedive. Osim toga, ta se dva predmeta razlikuju po zadovoljavajućoj prirodi spisa korejskog proizvođača izvoznika, za razliku od nedovoljno dokumentiranog spisa tužitelja, kao i po okolnosti da je tužitelj prvotno podnio zahtjev za privremenu reviziju na temelju članka 11. stavka 3. Osnovne uredbe i da je tijekom određenog vremena postojala sumnja u pogledu vrste revizije koju tužitelj želi ili u pogledu redosljeda prvenstva prema kojem treba ispitati njegove zahtjeve za privremenu reviziju i dodjelu statusa novog proizvođača izvoznika.
- 88 Kao sedmo, što se tiče argumenta koji se temelji na povredi članka 16. stavka 2. Osnovne uredbe i koji je prvi put istaknut u replici, prvo valja ispitati njegovu dopuštenost. Kad mu je o tome postavljeno pitanje na raspravi, tužitelj nije htio podnijeti svoja očitovanja. Komisija je pak tvrdila da je navedeni argument novi tužbeni razlog, tako da ga treba proglasiti nedopuštenim. U tom pogledu, iako je istina da tužitelj u tužbi prigovara Komisiji da nije obavila posjet na licu mjesta, iz toga ne proizlazi jasno da je riječ o tužbenom razlogu za poništenje, a ne o općoj primjedbi. Stoga je tužitelj tek u fazi replike prvi put pred Općim sudom naveo povredu prethodno navedene odredbe. Prema tome, riječ je o novom tužbenom razlogu koji je stoga nedopušten.
- 89 U svakom slučaju, dovoljno je navesti da se člankom 16. stavkom 2. Osnovne uredbe, koji se odnosi na provjere, predviđa da „Komisija može provesti ispitne postupke u trećim zemljama ako je potrebno”. Stoga, čak i ako postoje dvojbe u pogledu informacija sadržanih u spisu proizvođača izvoznika, Komisija nije obvezna izvršiti provjere na licu mjesta, kao što je to uostalom tvrdila na raspravi. Tužitelj nije naveo nikakvu obvezu u tom smislu koju bi imala Komisija. To vrijedi tim više u okviru revizija jer je teret dokazivanja ispunjavanja predviđenih uvjeta očito na subjektu koji podnosi zahtjev za dodjelu statusa novog proizvođača izvoznika, bilo na temelju članka 11. stavka 4. Osnovne uredbe ili na temelju članka 3. Konačne uredbe.
- 90 Iz toga slijedi da tužitelj ne može utemeljeno tvrditi da je bio žrtva diskriminacije, tako da drugi tužbeni razlog treba odbiti.

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni činjenica

- 91 Tužitelj svojim trećim tužbenim razlogom kritizira uvodne izjave 11., 12. i 16. pobijane odluke. One glase kako slijedi:

„(11) Što se tiče kriterija (b), odnosno toga da [tužitelj] nije [povezan] s izvoznikom ili proizvođačem koji podliježe antidampinškim mjerama uvedenima izvornom uredbom, Foshan Lihua naveo je u svojem odgovoru na upitnik da se sastoji od skupine šest povezanih društava. Dva odgovora na zahtjeve za dodatne informacije otkrila su da postoje druga dva povezana društva koja nisu bila navedena u odgovoru na upitnik. Međutim, u odgovorima nije pojašnjeno na koji su datum ta dva društva osnovana niti jesu li uložila u druge pravne subjekte.

(12) Nakon priopćenja zaključaka, Foshan Lihua naveo je da ta dva društva nisu bila uključena u prvotni odgovor jer nisu proizvodila ili nisu prodavala dotični proizvod i jer su obustavila svoje djelatnosti. Međutim, društvo nije podnijelo dostatne dodatne dokaze koji bi potkrijepili te tvrdnje, osobito što se tiče postojanja i djelatnosti njegova društva za investicije sa sjedištem u Hong Kongu.

[...]

(16) [Tužitelj] je tvrdio da su tijekom razdoblja [početnog] ispitnog postupka samo dva društva grupe aktivno sudjelovala u proizvodnji i prodaji dotičnog proizvoda: Foshan Lihua proizvodio je dotični proizvod i prodavao ga isključivo na nacionalnom tržištu, dok je povezan trgovac Foshan Henry (u daljnjem tekstu: Henry) izvezio dotični proizvod u druge zemlje, ali ne u Uniju. Međutim, dokazi koje je podnio [tužitelj] bili su nepotpuni jer evidencije o prodaji društva Foshan Lihua koje su se odnosile na razdoblje [početnog] ispitnog postupka nisu sadržavale nikakvu informaciju o uvjetima isporuke, adresama kupaca ili odredištima otpreme i jer evidencija o prodaji društva Foshan Henry nije sadržavala nijedno ime kupca za 2009. Stoga Komisija nije mogla odrediti je li Foshan Lihua izvezio dotični proizvod u Uniju tijekom razdoblja [početnog] ispitnog postupka. Usto, [tužitelj] nije dostavio detaljne evidencije o prodaji društva Foshan Lihua za godine nakon razdoblja [početnog] ispitnog postupka.”

92 Budući da se, s jedne strane, uvodne izjave 11. i 12. pobijane odluke i, s druge strane, uvodna izjava 16. iste odluke odnose na drugi odnosno prvi uvjet za dodjelu statusa predviđenog u članku 3. Konačne uredbe, taj se tužbeni razlog dijeli na dva dijela. Stoga ih valja ispitati zasebno.

Prvi dio, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni činjenica koja je počinjena u uvodnim izjavama 11. i 12. pobijane odluke

93 Komisija u uvodnim izjavama 11. i 12. pobijane odluke u biti prigovara tužitelju da joj je dostavio nepotpune informacije o strukturi svoje grupe i djelatnostima društava koja čine tu grupu. Ti su razlozi obuhvaćeni ispitivanjem drugog uvjeta za primjenu članka 3. Konačne uredbe, koji se odnosi na nepostojanje povezanosti s proizvođačima izvozniciima koji podliježu antidampinškim pristojbama. Komisija je osobito utvrdila da su, za razliku od informacija koje je tužitelj prvotno podnio, odgovori na zahtjeve za pojašnjenje otkrili da je jedan poduzetnik grupe, odnosno Foshan Nanhai Huachangsheng Textile Co. Ltd, bio u vlasništvu drugih dvaju poduzetnika koji nisu bili navedeni u prvotnom odgovoru, odnosno društava Lihua International (HK) Holding Ltd i Foshan Huachang Textile Development Co. Ltd, koji su pak bili u vlasništvu članova samo jedne obitelji i za koje tužitelj dokazima nije mogao utvrditi datume osnivanja, točne djelatnosti, među kojima i eventualno ulaganje u druge poduzetnike, i trenutačne statuse.

94 Tužitelj osporava te zaključke i tvrdi da je u dopisima od 11. prosinca 2014. i 22. siječnja 2016. podnio sve potrebne informacije o unutarnjoj organizaciji društava kao i o svojoj grupi.

95 U Prilogu 3. dopisu od 11. prosinca 2014. već je naveo, u okviru svoje dozvole za poslovanje, datum osnivanja društva Foshan Nanhai Huachangsheng Textile, kao i njegovo vlasništvo.

96 Dva društva otkrivena u dopisu od 22. siječnja 2016. bila su aktivna u proizvodnji tekstila i kartona i prvotno nisu bila navedena jer ni u kojem pogledu nisu bila povezana s proizvodnjom ili stavljanjem na tržište dotičnog proizvoda. Konkretno, tužitelj je u tom dopisu obavijestio Komisiju da je društvo Lihua International (HK) Holding bilo aktivno u tekstilnom sektoru i da je postojalo između 2006. i 1. siječnja 2015. isključivo u komercijalnu svrhu. Taj je dopis također sadržavao sažetak o društvima predmetne grupe, zajedno s datumima njihova osnivanja.

- 97 U dozvolama za poslovanje dostavljenima Komisiji koje su se nalazile u prilogima A 9 i A 10 tužbi bili su navedeni datumi osnivanja poduzetnikâ grupe, kao i nepostojanje njihove povezanosti s drugim poduzetnicima.
- 98 Komisija ni u jednom trenutku nije osporavala da je, na temelju kineskog prava, društvu nositelju dozvole za poslovanje u području tekstila, kartona ili ulaganja službeno zabranjeno proizvoditi keramičke pločice i stavljati ih na tržište na bilo koji način jer bi time počinilo kazneno djelo. Stoga je isključeno da su ta društva izvozila keramičke pločice u Uniju tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka ili da su bila povezana s izvoznicima tog proizvoda.
- 99 Tužitelj je stoga iznenađen da se pobijana odluka temelji na „nedostatku dodatnih elemenata” za koje ga Komisija nikad nije tražila da ih dostavi.
- 100 Komisija osporava tužiteljeve argumente.
- 101 U tom se pogledu člankom 3. Konačne uredbe u biti predviđa da, ako bilo koji kineski proizvođač izvoznik Komisiji dostavi dostatne dokaze da, kao prvo, nije izvezio dotičnu robu tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka, kao drugo, da nije povezan s izvoznikom ili proizvođačem koji podliježe mjerama uvedenima Konačnom uredbom i, kao treće, da je stvarno izvezao dotičnu robu ili preuzeo neopozivu ugovornu obvezu da izveze značajnu količinu u Uniju nakon kraja razdoblja početnog ispitnog postupka, Vijeće, djelujući običnom većinom na Komisijin prijedlog, nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, može izmijeniti članak 1. stavak 2. Konačne uredbe kako bi tom proizvođaču odredilo pristojbu od 30,6 % koja se primjenjuje na proizvođače koji su surađivali, ali nisu uvršteni u uzorak.
- 102 Tom se odredbom stoga dodjela statusa novog proizvođača izvoznika podvrgava tomu da zainteresirani subjekt dokaže da ispunjava tri uvjeta navedena u točki 101. ove presude. Budući da se ti uvjeti primjenjuju kumulativno, činjenica da nije ispunjen jedan od njih ima za posljedicu odbijanje dodjele tog statusa.
- 103 Valja podsjetiti da iz ustaljene sudske prakse proizlazi da institucije Unije u području mjera trgovinske zaštite uživaju široku diskrecijsku ovlast zbog složenosti gospodarskih, političkih i pravnih situacija koje moraju ispitivati. Iz toga slijedi da nadzor koji sud Unije provodi nad ocjenama institucija treba biti ograničen na provjeru poštovanja postupovnih pravila, materijalne točnosti činjenica na osnovi kojih je proveden sporni izbor, odsutnosti očite pogreške u ocjeni tih činjenica ili odsutnosti zlorabe ovlasti. Međutim, kad institucije Unije raspolažu širokom diskrecijskom ovlašću, poštovanje jamstava koje dodjeljuje pravni poredak Unije u upravnim postupcima ima još veću temeljnu važnost. Među tim su jamstvima, među ostalim, obveza nadležne institucije da pažljivo i nepristrano ispita sve relevantne elemente predmetnog slučaja i pravo osobe da iznese svoje stajalište kao i da dobije dovoljno obrazloženu odluku (vidjeti presudu od 28. veljače 2017., Yingli Energy (China) i dr./Vijeće, T-160/14, neobjavljenu, EU:T:2017:125, t. 203. i navedenu sudsku praksu).
- 104 Upravo s obzirom na te elemente treba provjeriti je li tužitelj mogao dokazati da je Komisija u uvodnim izjavama 11. i 12. pobijane odluke počinila očitu pogrešku u ocjeni činjenica.
- 105 Utvrđeno je da je Komisija, u okviru ocjene uvjeta prema kojem subjekt koji traži status proizvođača izvoznika treba dokazati da nije povezan s izvoznikom ili proizvođačem koji podliježe mjerama uvedenima Konačnom uredbom, u upitniku upućenom tužitelju zatražila da joj dostavi sastav svoje grupe, pri čemu je pojasnila da na temelju njega treba jasno moći utvrditi točnu prirodu eventualne povezanosti tužitelja s drugim društvima. U odgovoru na navedeni upitnik tužitelj je naveo pet povezanih društava, iako se grupa sastojala od ukupno šest društava. Budući da Komisija nije bila zadovoljna potpunom informacijom, u prvom je zahtjevu za pojašnjenje zamolila tužitelja, među ostalim, da joj dostavi popis dioničara društva Foshan Nanhai Huachangsheng Textile.

- 106 Odgovor na taj zahtjev otkrio je da je potonji poduzetnik bio u vlasništvu dvaju drugih društava koja nisu bila navedena u odgovoru na upitnik, odnosno društava Lihua International (HK) Holding i Foshan Huachang Textile Development.
- 107 Komisija je u dopisu od 18. rujna 2015. obavijestila tužitelja, među ostalim, da je njegov zahtjev i dalje nedovoljno potkrijepljen te mu je poslala drugi zahtjev za pojašnjenje. Zatražila ga je, među ostalim, da podnese dodatne informacije u pogledu dokumenta navedenog u Prilogu B 15 odgovoru na tužbu prema kojem se činilo da su dioničari društva Foshan Nanhai Huachangsheng Textile bili društva Lihua International (HK) Holding i Foshan Huachang Textile Development. Konkretno, Komisija je zatražila tužitelja da opiše komercijalne djelatnosti tih dvaju društava.
- 108 U svojem odgovoru od 29. rujna 2015. tužitelj je, što se tiče komercijalnih djelatnosti tih dvaju društava, samo naveo djelatnosti „financiranja i ulaganja” za društvo Lihua International (HK) Holding te „proizvodnje i prodaje tekstilnih proizvoda” za društvo Foshan Huachang Textile Development.
- 109 Komisija je u uvodnoj izjavi 9. osnovnog dokumenta s informacijama navela da iz tužiteljevih odgovora nije saznala informacije ni o datumima osnivanja dvaju društava ni o njihovim eventualnim ulaganjima u druga društva. Naime, i kao što to u biti tvrdi Komisija, iako je utvrđeno da su ta dva društva ulagala u drugog poduzetnika iz iste grupe, odnosno društvo Foshan Nanhai Huachangsheng Textile, tužitelj nije podnio informacije na temelju kojih bi se moglo utvrditi da ta društva nisu ulagala u druge poduzetnike. Valjda utvrditi da je to pitanje osobito važno u pogledu društva Lihua International (HK) Holding, koje je bilo društvo za financiranje i investicije. Bez tih informacija nije bilo moguće potvrditi da to društvo, a stoga i cijela grupa, ni u kojem pogledu nije bilo povezano s društvima koja podliježu antidampinškim pristojbama koje su na snazi.
- 110 Tužitelj je u dopisu od 20. prosinca 2015. koji se odnosio na primjedbe na osnovni dokument s informacijama i na raspravi naveo da su ta dva društva obustavila svoje djelatnosti 2008. Međutim, tužitelj u spisu pred Općim sudom nije utvrdio nijedan dokument kojim bi se dokazalo da je Komisiji podnio dokaze o datumima prestanka djelatnosti dvaju društava kao i o njihovim udjelima u drugim društvima. Kao što je to navedeno u točki 109. ove presude, to nepostojanje informacija važno je osobito u pogledu društva Lihua International (HK) Holding.
- 111 Kao što to u biti tvrdi Komisija, tužitelj je zatim promijenio stajalište te je u dopisu od 22. siječnja 2016. tvrdio, kao prvo, da je društvo Lihua International (HK) Holding obustavilo djelatnost 1. siječnja 2015., kao drugo, da je društvo Foshan Huachang Textile Development osnovano 2001. i da njegovi dioničari pripadaju obitelji kojoj pripadaju i društva Lihua International (HK) Holding i Foshan Huachang Textile Development (vidjeti točku 93. ove presude) i, kao treće, da društvo Foshan Nanhai Huachangsheng Textile i dalje obavlja djelatnosti i da nije aktivno ni u djelatnosti stavljanja na tržište ni u trgovačkoj djelatnosti, nego samo u djelatnosti financiranja. Međutim, tužitelj u spisu pred Općim sudom nije utvrdio nijedan dokument kojim bi se dokazalo da je Komisiji podnio dokaze u potporu tim tvrdnjama.
- 112 Iako je potvrda o registraciji društva Lihua International (HK) Holding doista podnesena, ona ne otkriva informacije navedene u točki 111. ove presude. Tužitelj u replici također tvrdi da je u toj potvrdi navedeno da ističe 2007. U tom pogledu valjda utvrditi da taj argument, ako ga treba shvatiti kao da se njime dokazuje datum prestanka djelatnosti tog poduzetnika, čini novu promjenu tužiteljeva stajališta te stoga nije vjerodostojan. U svakom slučaju, uopće nije dokazano da je datum isteka potvrde, koji je utvrđen točno jednu godinu nakon registracije poduzetnika, stvaran datum prestanka djelatnosti tog poduzetnika.
- 113 Usto, valja odbiti tužiteljevu tvrdnju prema kojoj se pobijana odluka temelji na „nedostatku dodatnih elemenata” za koje ga Komisija nikad nije tražila da ih dostavi.

- 114 Komisija je u dopisu od 18. rujna 2015. zatražila tužitelja da opiše komercijalne djelatnosti dvaju društava čije je postojanje otkriveno u odgovoru na prvi zahtjev za pojašnjenje. U uvodnoj izjavi 9. osnovnog dokumenta s informacijama navodi se da podnesene informacije ne otkrivaju datume osnivanja dvaju poduzetnika ni jesu li ti poduzetnici uložili u druga društva. Osim toga, u upitniku zahtjeva za status novog proizvođača izvoznika već je bilo pojašnjeno da Komisija na temelju tužiteljeva odgovora treba jasno moći utvrditi točnu prirodu eventualne povezanosti tužitelja s drugim društvima. Stoga je bilo na tužitelju da predoči dokaze kojima bi se odgovorilo na pitanja za koja je Komisija smatrala da na njih još nije odgovoreno. Iz tužiteljeva izraza „[u] prilogu se nalaze zatražene dodatne informacije”, upotrijebljenog u dopisu od 22. siječnja 2016., uostalom proizlazi da je tužitelj itekako bio svjestan da je Komisija od njeza zatražila dodatne informacije u tom pogledu.
- 115 Tužitelj također tvrdi da se, s obzirom na to da nije sastavljen nikakav zapisnik sa saslušanja, ne sjeća da se raspravljalo o pitanju datuma prestanka djelatnosti dvaju društava. Komisija ni u kojem trenutku nije zatražila pojašnjenja u pogledu „datuma prestanka”. Tim su tvrdnjama proturječni dokumenti koje je sâm tužitelj podnio Komisiji u okviru svojeg izlaganja na saslušanju, u kojima je naveo da je društvo Lihua International (HK) Holding obustavilo svoje djelatnosti 2008.
- 116 Iz toga slijedi da, s obzirom na proturječnost i nepotpunost informacija koje je tužitelj podnio Komisiji u pogledu ispitnog uvjeta, tužitelj pogrešno tvrdi da su uvodne izjave 11. i 12. pobijane odluke zahvaćene očitom pogreškom u ocjeni.
- 117 Prvi dio trećeg tužbenog razloga stoga treba odbiti.

Drugi dio, koji se temelji na očitom pogrešci u ocjeni činjenica koja je počinjena u uvodnoj izjavi 16. pobijane odluke

- 118 U skladu s uvodnom izjavom 16. pobijane odluke, u biti, iako je tužitelj tvrdio da su tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka samo dva društva grupe aktivno sudjelovala u proizvodnji i prodaji dotičnog proizvoda, u smislu da je društvo Foshan Lihua proizvodilo dotični proizvod i prodavalo ga isključivo na nacionalnom tržištu, dok je njegov povezan trgovac, društvo Foshan Henry Trading, izvezio dotični proizvod u druge zemlje izvan Unije, Komisiji nije podnio dokaze na temelju kojih bi mogla biti uvjerena da tužitelj i poduzetnici iz njegove grupe nisu izvozili dotični proizvod u Uniju tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka. Naime, prema mišljenju Komisije, podneseni dokazi bili su nepotpuni jer, s jedne strane, evidencije o prodaji društva Foshan Lihua koje su se odnosile na razdoblje početnog ispitnog postupka nisu sadržavale nikakvu informaciju o uvjetima isporuke, adresama kupaca ili pak odredištima otpreme i jer, s druge strane, evidencija o prodaji društva Foshan Henry Trading nije sadržavala nijedno ime kupca za 2009. Osim toga, tužitelj nije dostavio detaljne evidencije o prodaji društva Foshan Lihua za godine nakon razdoblja početnog ispitnog postupka.
- 119 Tužitelj tvrdi da je, s obzirom na to da je poslovanje društva Foshan Lihua do 2013. bilo loše, odnosno da je samo nekoliko kupaca kupilo proizvode od njega i da je društvo Foshan Henry Trading imalo vrlo mali obujam prodaje, društvo Foshan Henry Trading procijenilo da nije potrebno voditi popis imena i adresa kupaca, tako da se ne nalaze u evidenciji prosljeđenoj Komisiji. Tužitelj u replici tvrdi da je razlog tomu zapravo ograničeni broj kupaca. Naime, 2009. svoje proizvode stavljao je na tržište preko neovisnog trgovca u Maleziji. Međutim, tužitelj je u tužbi naveo da je tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka prodao gotovo sve svoje proizvode, ili čak sve, posredstvom kineskog trgovačkog društva Foshan Guangchengda Import & Export Co. Ltd s kojim nije bio povezan i da je prodajnu cijenu primio po isporuci. Te su prodaje bile „nacionalne”.
- 120 Tužitelj u biti tvrdi da se njegova prodaja povećala od 2013. i da je društvo Foshan Henry Trading odlučilo slijediti stroža računovodstvena pravila i voditi popis imena i adresa svojih kupaca te uvjeta isporuke. Više ni u kojem pogledu nije bio komercijalno povezan s neovisnim trgovačkim društvima navedenima u točki 119. ove presude. Evidencije o prodaji i izvozu društva Foshan Henry Trading

koje su podnesene Komisiji za poslovne godine 2009. i 2010. doista su sadržavale podatke o brojevima ugovora i računa, načinu plaćanja, odredištu otpreme, količinama i vrijednostima prodaje kao i o konačnom odredištu.

- 121 Tužitelj u replici tvrdi da imena i adrese kupaca nisu navedeni zbog toga što evidencije nisu bile informatizirane u 2009. i 2010., a ni ažurirane.
- 122 Ipak, navodno nedostatno računovodstvo prije 2013. i poslovne evidencije društva Foshan Henry Trading bili su u skladu s kineskim pravilima primjenjivima na mala poduzeća.
- 123 Prema mišljenju tužitelja, Komisija nikad nije osporavala te okolnosti.
- 124 Komisija osporava tužiteljeve argumente.
- 125 U tom pogledu valja utvrditi da tužitelj nije dokazao da je tijekom predmetnog ispitnog postupka dostavio dokumente za koje je Komisija utvrdila da nedostaju u uvodnoj izjavi 16. pobijane odluke. Konkretno, nije iznio nijedan argument niti je podnio ijedan dokaz kojim bi se dokazalo da su Komisijina utvrđenja, koja se nalaze u navedenoj uvodnoj izjavi pobijane odluke i odnose na poduzetnika Foshan Lihua, očito pogrešna. Tužitelj je zapravo priznao da nedostaju predmetne informacije te je iznio argumente kako bi to opravdao. Međutim, ti argumenti nisu protivni zaključku iz iste uvodne izjave prema kojem se Komisija u biti na temelju dokumenata koje joj je dostavio tužitelj nije mogla uvjeriti da tužitelj i poduzetnici iz njegove grupe nisu izvezili dotični proizvod u Uniju tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka.
- 126 Kao prvo, Općem sudu nije uvjerljiv tužiteljev argument prema kojem društvo izvoznik Foshan Henry Trading do 2013. nije vodilo nikakav popis svojih kupaca i njegovih adresa zbog malog obujma prodaje ili zbog njihova malog broja. Najprije, Komisija je podsjetila da su priopćeni podaci o prodaji za društvo Foshan Henry Trading sadržavali sve potrebne informacije, uključujući imena kupaca, za 2010. i 2014., ali da su imena kupaca nedostajala za 2009. Nadalje, kao što to tvrdi Komisija, obujam prodaje tužitelja, koji je izvršilo društvo Foshan Henry Trading, a koji je bio naveden u njegovoj evidenciji za 2009. i 2010. te ponovno naveden u Prilogu B 12 odgovoru na tužbu, nipošto se ne može smatrati nezanemarivim. Tužitelj uostalom nije osporavao točnost predmetnih iznosa na koje je Komisija podsjetila u svojim pismenima i na raspravi. Konačno, valja utvrditi da argument prema kojem potrebne informacije zapravo nedostaju zbog ograničenog broja kupaca (točka 119. ove presude) ni u kojem pogledu nije potkrijepljen te ide u prilog nevjerodostojnosti informacija koje je tužitelj podnio Općem sudu. Naime, taj argument čini novu promjenu tužiteljeva stajališta.
- 127 Kao drugo, tužiteljevu argumentu prema kojem je gotovo sav, ili čak sav, njegov izvoz prije 2013. izvršen posredstvom trgovačkog poduzetnika Foshan Guangchengda Import & Export proturječan je dokument podnesen u prilogima B 19 i B 29 odgovoru na tužbu, iz kojeg proizlazi da je tužitelj prodao veliku količinu svojih proizvoda i drugim poduzetnicima izvoznicima, a proturječne su mu i tužiteljeve vlastite izjave da je 2009. svoje proizvode prodavao neovisnom trgovcu u Maleziji.
- 128 Kao treće, što se tiče tužiteljeva argumenta o usklađenosti računovodstva i evidencija koje je podnio Komisiji s kineskim pravilima primjenjivima na mala poduzeća, dovoljno je utvrditi da nije u dovoljnoj mjeri dokazan. Budući da se načelo *adage iura novit curia* ne primjenjuje na pravo država članica, a još manje na pravo trećih zemalja, riječ je činjeničnom stanju koje po potrebi treba dokazati onaj tko se na njega poziva (vidjeti u tom smislu presudu od 12. listopada 2017., Moravia Consulting/EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-444S), T-318/16, neobjavljena, EU:T:2017:719, t. 72.). Međutim, tužitelj nije ništa podnio u potporu svojoj tvrdnji. Konkretno, tužitelj nije uputio ni na jednu konkretnu stranicu spisa ovog predmeta kako bi dokazao taj navod. U svakom slučaju, poštovanje nacionalnih propisa o računovodstvu nije samo po sebi dokaz u okviru antidampinškog postupka, kao što je onaj o kojem je riječ u ovom predmetu, kojim se nastoje postići drukčiji ciljevi od ciljeva navedenih propisa.

- 129 Osim toga, valja podsjetiti, kao što na to podsjeća Komisija, da joj se ne može prigovoriti da nije uzela u obzir moguće činjenične ili pravne elemente koji su joj mogli biti, ali nisu podneseni u upravnom postupku jer Komisija nije obvezna po službenoj dužnosti ili predviđanjem ispitati elemente koji su joj mogli biti podneseni. Isto tako, zakonitost upravne odluke treba ocjenjivati s obzirom na informacije kojima je tijelo Unije, koje je donijelo navedenu odluku, moglo raspolagati u trenutku kada ju je donijelo (vidjeti u tom smislu presude od 24. rujna 2002., Falck i Acciaierie di Bolzano/Komisija, C-74/00 P i C-75/00 P, EU:C:2002:524, t. 168. i od 14. siječnja 2004., Fleuren Compost/Komisija, T-109/01, EU:T:2004:4, t. 49.). Međutim, tužitelj je priznao da pitanje navodne usklađenosti računovodstva i evidencija koje je podnio Komisiji s kineskim pravilima primjenjivima na mala poduzeća nije bilo istaknuto tijekom upravnog postupka.
- 130 Kao četvrto, iako tužitelj tvrdi da su evidencije o prodaji i izvozu društva Foshan Henry Trading koje su podnesene Komisiji za poslovne godine 2009. i 2010. sadržavale podatke o brojevima ugovora i računa, načinu plaćanja, odredištu otpreme, količinama i vrijednostima prodaje kao i o konačnom odredištu, nije dokazao da su sadržavale i imena kupaca za 2009. Naime, riječ je o činjenici na kojoj se temelji uvodna izjava 16. pobijane odluke.
- 131 Iz toga slijedi da drugi dio trećeg tužbenog razloga treba odbiti pa stoga treba odbiti i treći tužbeni razlog u cijelosti.

Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava obrane

- 132 Svojim četvrtim tužbenim razlogom tužitelj kritizira uvodne izjave 13., 14. i 22. pobijane odluke. One glase kako slijedi:

„(13) Osim toga, određeni elementi otkrivaju postojanje podružnica i/ili društava kćeri koje [tužitelj] nije prijavio Komisiji u svojim uzastopnim odgovorima. Dodatne informacije o prirodi tih elemenata, kao što su postojanje društva kćeri [koje se nalazi u] Shiwanu, navedenog u unutaršnjem organigramu društva i drugim javno dostupnim informacijama, priopćene su [tužitelju] na saslušanju organiziranom s Komisijom 13. siječnja 2016. [Tužitelj] te informacije nije ni potvrdio ni pobio.

(14) S obzirom na prethodno navedeno, Komisija smatra da su informacije koje je [tužitelj] podnio za taj kriterij nepotpune i proturječne javno dostupnim podacima. U [početnom] se ispitnom postupku stoga nije moglo potvrditi da [tužitelj] nije povezan ni s jednim od kineskih izvoznika ili proizvođača koji podliježu mjerama na snazi. Stoga [tužitelj] ne ispunjava taj kriterij.

[...]

(22) Komisija smatra da se, s obzirom na to da su informacije koje je [tužitelj] podnio nepotpune i proturječne drugim informacijama kojima raspolaže, ne može isključiti da je Foshan Lihua tijekom razdoblja [početnog] ispitnog postupka izvezio dotični proizvod u Uniju izravno, posredstvom povezanih društava ili u okviru ugovora o proizvodnji sklopljenih s drugim neovisnim društvima. U ispitnom se postupku stoga nije moglo utvrditi da [tužitelj] tijekom razdoblja [početnog] ispitnog postupka nije izvezio u Uniju keramičke pločice podrijetlom iz [Narodne Republike Kine]. Stoga [tužitelj] ne ispunjava taj kriterij.”

- 133 Uvodne izjave 13. i 14. pobijane odluke dio su, baš kao i uvodne izjave 11. i 12., koje je Opći sud ispitao u okviru prvog dijela trećeg tužbenog razloga, analize uvjeta prema kojem subjekt koji podnosi zahtjev za status novog proizvođača izvoznika treba dokazati da nije povezan s drugim poduzetnikom koji podliježe postojećim antidampinškim pristojbama. S jedne strane, Komisija je u uvodnoj izjavi 13. pobijane odluke istaknula da joj tužitelj nije otkrio cijelu strukturu svoje grupe i da joj je propustio prijaviti povezana društva ili društva kćeri koja su ipak otkrivena putem javno dostupnih informacija.

Komisija je na saslušanju iznijela te činjenice tužitelju te ga je konkretno pitala o društvu kćeri koje se nalazi u Shiwanu (Kina). S druge strane, u uvodnoj izjavi 14. pobijane odluke zaključila je da su informacije koje je tužitelj podnio kako bi dokazao da ispunjava predmetni uvjet nepotpune i proturječne javno dostupnim podacima, tako da se taj uvjet ne može smatrati ispunjenim.

- 134 Komisija u uvodnoj izjavi 22. pobijane odluke, koja je, kao i uvodna izjava 16. navedene odluke, koju je Opći sud ispitao u drugom dijelu trećeg tužbenog razloga, dio analize uvjeta koji se odnosi na to da tužiteljeva grupa društava nije izvozila u Uniju tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka, u biti utvrđuje da joj nepotpunost i proturječnost informacija koje je podnio tužitelj onemogućuju da zaključi da tužitelj ili njegova grupa nisu obavljali predmetni izvoz.
- 135 Budući da se ovaj tužbeni razlog u biti sastoji od dva dijela, pri čemu je jedan usmjeren protiv uvodnih izjava 13. i 14. pobijane odluke, koje se odnose na drugi uvjet, a drugi protiv uvodne izjave 22. pobijane odluke, koja se odnosi na prvi uvjet, valja ih analizirati odvojeno.

Prvi dio, koji se temelji na povredi prava obrane u pogledu uvodnih izjava 13. i 14. pobijane odluke

- 136 Kao prvo, tužitelj tvrdi da nije sastavljen nikakav zapisnik ili napravljen snimak saslušanja i da mu nije dana nikakva informacija o društvu kćeri koje se nalazi u Shiwanu. Tužitelj stoga nije mogao provjeriti što je izneseno na tom saslušanju te je li Komisija dobro shvatila njegove izjave koje je dao tom prilikom. Tužitelj u replici navodi da je Komisija na saslušanju istaknula pitanje tog društva kćeri. Međutim, tužitelj se ne sjeća točnih Komisijinih komentara. S obzirom na to da ne postoje zapisnik ili snimak o kojima bi se tužitelj imao pravo izjasniti i koje bi, po potrebi, imao pravo ispraviti, Komisija se ne može pozivati na navodne izjave tijekom saslušanja kako bi na njima temeljila pobijanu odluku. Saslušanje se odnosilo na osnovni dokument s informacijama, ali u njemu nije navedeno društvo kći koje se nalazi u Shiwanu.
- 137 Stoga je Komisija u okviru pobijane odluke prvi put pisanim putem obavijestila tužitelja o postojanju tog društva kćeri koje se nalazi u Shiwanu i njegovoj važnosti za odluku koju treba donijeti. Ono nije navedeno ni u osnovnom dokumentu s informacijama ni u bilo kojem drugom dokumentu, tako da tužitelj nije znao na koje javno dostupne podatke Komisija upućuje. Komisija ni u jednom trenutku nije omogućila tužitelju da se izjasni o navedenim javno dostupnim podacima, ili čak da ih sazna.
- 138 Tužitelj tvrdi da bi, da je imao priliku izjasniti se o društvu kćeri koje se nalazi u Shiwanu, objasnio da nije riječ o trgovačkom društvu, nego o zadruzi kojoj su dužni pristupiti svi proizvođači keramičkih pločica iz regije Foshan, među kojima je i tužitelj, i čiji je cilj u korist svojih članova osigurati, pod nadzorom države, zajedničke istraživačke i tehnološke programe u području keramičkih pločica. Ona ne obavlja nikakve operativne djelatnosti, djelatnosti proizvodnje, prodaje ili stavljanja na tržište, što je kineska vlada mogla potvrditi da je bila obaviještena o predmetnom ispitnom postupku. Tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka u potpunosti bi se isključilo da je to društvo koje se nalazi u Shiwanu izvezilo dotične proizvode u Uniju ili da ga se u smislu prava društava može smatrati povezanim s drugim izvozniciima.
- 139 Kao drugo, Komisija tijekom predmetnog ispitnog postupka tužitelju nije pojasnila na koje javno dostupne podatke upućuje kako bi utemeljila uvodnu izjavu 14. pobijane odluke. Nije pojasnila ni razloge zbog kojih su brojne informacije koje je dostavio tužitelj nepotpune i proturječne.
- 140 Komisija osporava tužiteljeve argumente.
- 141 Priznaje da nije sastavila zapisnik saslušanja. Međutim, na saslušanju su dane izjave i tužitelj je sastavio sažetak točaka o kojima se raspravljalo na saslušanju. Usto, nakon saslušanja uslijedila je razmjena korespondencije. Stoga je tužitelj imao priliku iznijeti primjedbe tijekom i nakon saslušanja.

- 142 Što se tiče društva kćeri koje se nalazi u Shiwanu, otkrio ga je organigram poduzetnika (Prilog B 30 odgovoru na tužbu). U tom pogledu nije pruženo nikakvo objašnjenje, osim da je ono pod nadzorom glavnog direktora prodaje. Komisija je na saslušanju tužitelju podnijela dokaze, ali tužitelj se o njima nije očitovao.
- 143 Isto tako, u odjeljku „Novosti” na tužiteljevoj internetskoj stranici upućuje se na izložbu „China Import & Export” koja se 2015. održala u Kantonu (Kina) (Prilog B 32 odgovoru na tužbu), na kojoj su se pojavili društvo kći pod nazivom Meta, Inc. kao i proizvodi koji su se promovirali pod nazivom Meta Tiles, Inc. Komisija nije znala je li Meta Tiles samo robna marka ili je riječ o zasebnom pravnom subjektu. Te su informacije također priopćene tužitelju na saslušanju, ali ih on nije ni pobio ni potvrdio.
- 144 Stoga tužiteljeva objašnjenja u pogledu društva koje se nalazi u Shiwanu, navedena u točki 75. tužbe, sadržavaju nove elemente koji nisu bili priopćeni tijekom predmetnog ispitnog postupka. Time što ih je podnio, tužitelj je zapravo potvrdio da je to društvo kći koje se nalazi u Shiwanu pravna osoba i da Foshan Lihua u njemu ima udjele. Ta je nova informacija još jednom pokazala da su podaci koje je tužitelj dostavio o povezanim subjektima bili nepotpuni od samog početka i da tužiteljeve izjave nisu pouzdane. Informacije pružene u točki 75. tužbe samo su učvrstile zaključak pobijane odluke.
- 145 U svakom slučaju, pitanje društva kćeri koje se nalazi u Shiwanu nije samo po sebi bilo odlučujuće za rezultat revizije na temelju statusa novog proizvođača izvoznika. Zapravo je skup svih nedostataka i proturječja u informacijama koje je podnio tužitelj doveo do odbijanja zahtjeva za dodjelu statusa novog proizvođača izvoznika.
- 146 Što se tiče javno dostupnih informacija, navedenih u uvodnoj izjavi 14. pobijane odluke, riječ je o više internetskih stranica na kojima se navodi poduzetnik pod nazivom „Foshan Lehua” koji se nalazi u Shiwanu (Prilog B 31 odgovoru na tužbu), o internetskoj stranici poduzetnika na kojoj su navedene informacije o Meta Tilesu (Prilog B 32 odgovoru na tužbu) i o rezultatima pretraživanja u registru trgovačkih društava u Hong Kongu (Kina) (Prilog B 34 odgovoru na tužbu).
- 147 U tom pogledu iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je pravo na saslušanje sastavni dio poštovanja prava obrane i da to pravo jamči svakoj osobi mogućnost da na smislen i učinkovit način iznese svoje mišljenje u upravnom postupku i prije donošenja bilo koje odluke koja bi mogla nepovoljno utjecati na njezine interese (presude od 5. studenoga 2014., Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, t. 46. i od 9. veljače 2017., M, C-560/14, EU:C:2017:101, t. 25.).
- 148 Pravilo prema kojem adresat odluke koja na njega negativno utječe mora imati mogućnost iznijeti svoje očitovanje prije njezina donošenja ima posebice za cilj da ta osoba može ispraviti pogrešku ili iznijeti informacije u pogledu svoje osobne situacije, a koje idu za tim u smislu da se odluka donese, da se ne donese ili da ima ovakav ili onakav sadržaj (vidjeti u tom smislu presude od 5. studenoga 2014., Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, t. 47. i od 11. prosinca 2014., Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, t. 37. i navedenu sudsku praksu).
- 149 Usto, kao što to u biti proizlazi iz članka 6. stavka 6. četvrtog podstavka Osnovne uredbe (koji je postao članak 6. stavak 6. četvrti podstavak Uredbe 2016/1036), onaj tko se namjerava pozivati na usmeno iznesene podatke treba podnijeti dokaz o njihovu postojanju.
- 150 Kao prvo, iako Komisija tvrdi da je na saslušanju tužitelju postavila pitanje o društvu kćeri koje se nalazi u Shiwanu, što tužitelj priznaje u replici, nije sastavila ni zapisnik sa saslušanja niti je navela da ga je snimila. Komisija također nije mogla u spisu identificirati nijedan dokument u kojem se nalaze pitanja koja su na saslušanju postavljena tužitelju o tom društvu kćeri.
- 151 Što se tiče pitanja navodnog postojanja Meta Tilesa, tužitelj ne priznaje da ga je Komisija navela na saslušanju.

- 152 Što se tiče javno dostupnih informacija, odnosno različitih internetskih stranica, Komisija isto tako nije dokazala da ih je navela na saslušanju ili naknadno i da je tužitelju omogućila da se o njima izjasni.
- 153 Stoga je tužitelj dokazao da Komisija uvodne izjave 13. i 14. pobijane odluke ne može temeljiti na izjavama danima na saslušanju, odnosno na informacijama o kojima se tužitelj nije mogao korisno izjasniti.
- 154 Osim toga, organigram društva Foshan Lihua, u kojem je naveden ogranak koji se nalazi u Shiwanu, Komisiji je podnesen već u tužiteljevu dopisu od 7. rujna 2013., koji se nalazi u Prilogu B 2 odgovoru na tužbu. Stoga je Komisija tužitelju mogla postaviti pitanje u tom pogledu puno prije saslušanja.
- 155 Kao drugo, valja ispitati ima li zaključak naveden u točki 153. ove presude za posljedicu poništenje zaključka navedenog na kraju uvodne izjave 14. pobijane odluke, u skladu s kojim se u predmetnom ispitnom postupku nije moglo potvrditi da tužitelj nije povezan ni s jednim od kineskih izvoznika ili proizvođača koji podliježu mjerama na snazi.
- 156 Iz uvodne izjave 14. pobijane odluke proizlazi da se ona temelji na dvjema vrstama nepravilnosti koje se prigovaraju tužitelju. S jedne strane, riječ je o proturječnosti informacija koje je tužitelj podnio s obzirom na javno dostupne podatke, koja se odnosi na zaključke navedene u uvodnoj izjavi 13. pobijane odluke, za koju je u točki 153. ove presude utvrđeno da je zahvaćena povredom tužiteljevih prava obrane.
- 157 S druge strane, uvodna izjava 14. pobijane odluke također se temelji na nepotpunosti informacija koje je dostavio tužitelj. Iako je točno da može upućivati i na nepostojanje pojašnjenja u pogledu društva kćeri koje se nalazi u Shiwanu, ona se osobito odnosi na činjenice utvrđene u uvodnim izjavama 11. i 12. pobijane odluke čija je osnovanost utvrđena u okviru prvog dijela trećeg tužbenog razloga.
- 158 Komisija u uvodnim izjavama 11. i 12. pobijane odluke osobito navodi nepostojanje dokaza u pogledu postojanja i djelatnosti dvaju poduzetnika otkrivenih putem zahtjeva za pojašnjenje, i osobito u pogledu investicijskih aktivnosti društva Lihua International (HK) Holding, koje je trgovačko društvo i društvo za investicije. Bez preciznih informacija o tim pitanjima koje bi se mogle provjeriti Komisija se nije mogla uvjeriti da tužiteljeva grupa nije povezana s drugim društvima koja podliježu postojećim antidampinškim pristojbama.
- 159 Stoga osnovanost tužiteljevih argumenata u pogledu uvodne izjave 13. pobijane odluke ne dovodi do poništenja konačnog zaključka koji je u uvodnoj izjavi 14. te odluke naveden u pogledu ispitanog uvjeta. Isto vrijedi tim više što iz izraza „[o]sim toga”, koji se nalazi na početku uvodne izjave 13. pobijane odluke, proizlazi da su razlozi navedeni u toj uvodnoj izjavi podredni i sporedni u odnosu na one koji su navedeni u uvodnim izjavama 11. i 12. pobijane odluke. Ti su argumenti stoga bespredmetni te se u svakom slučaju mogu samo odbiti unatoč njihovoj osnovanosti.
- 160 Stoga prvi dio četvrtog tužbenog razloga treba odbiti.

Drugi dio, koji se temelji na povredi prava obrane u pogledu uvodne izjave 22. pobijane odluke

- 161 Tužitelj je u okviru replike tvrdio da ni u kojem trenutku nije bio obaviješten o činjenici da je Komisija pozvala predstavnika industrije Unije da se uključi u predmet. Tužitelj je za to saznao tek prilikom intervencije te stranke u ovaj postupak. Iz Priloga B 16 odgovoru na tužbu proizlazi da je Cerame-Unie Komisiji podnio opsežan spis koji sadržava, među ostalim, navode o strukturi tužiteljeve grupe i njegovim izvoznim djelatnostima. U skladu s tim dokumentom ključno je da Komisija pomno provjeri jesu li tužitelj i jedna od njegovih podružnica izvozili keramičke pločice tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka. Međutim, taj dokument nikad nije stavljen na raspolaganje tužitelju, tako da nije imao mogućnost komentirati ga. Štoviše, u uvodnoj izjavi 22. pobijane odluke preuzima se izraz

koji je upotrijebio Cerame-Unie, pri čemu se navodi da se „ne može isključiti” da je bilo izvoza tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka. Komisija je stoga svoju odluku temeljila na informacijama koje tužitelj nije imao priliku komentirati.

162 Komisija osporava tužiteljeve argumente.

163 U tom pogledu najprije valja ispitati dopuštenost tog dijela koji je podnesen tek u fazi replike.

164 Kad mu je u tom pogledu bilo postavljeno pitanje na raspravi, tužitelj je tvrdio da je nepodnošenje predmetnih argumenata u tužbi opravdano činjenicom da se temelje na informacijama koje je tužitelj saznao tek u okviru ovog sudskog postupka.

165 Međutim, suprotno tužiteljevim tvrdnjama, iz dopisa od 18. rujna 2015. proizlazi da je bio obaviješten o tome da je Komisija od industrije Unije primila informacije u pogledu predmetnog ispitnog postupka. Iako mu Komisija nije spontano prosljedila te informacije, tužitelju je ipak u potpunosti bilo dopušteno zahtijevati njihovo priopćavanje kako bi podnio primjedbe, što nije učinio (vidjeti u tom smislu presudu od 28. veljače 2017., Yingli Energy (China) i dr./Vijeće, T-160/14, neobjavljenu, EU:T:2017:125, t. 252.).

166 Prema tome, predmetne argumente treba kvalificirati novima i stoga ih odbaciti kao nedopuštene.

167 U svakom slučaju taj argument također treba odbiti kao neosnovan.

168 Tužitelj nije dokazao da je Komisija u pobijanoj odluci kao takve preuzela zaključke do kojih je došlo udruženje Cerame-Unie. Uvodna izjava 22. pobijane odluke, koju kritizira tužitelj, rezultat je ispitnog postupka koji je provela Komisija. Istina je da se u njoj upotrebljava sličan ili gotovo isti izraz kao onaj naveden u dopisu udruženja Cerame-Unie, odnosno da se „ne može isključiti” da je bilo izvoza tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka. Međutim, to proizlazi isključivo iz toga što je teret dokazivanja u pogledu pitanja jesu li ispunjeni uvjeti predviđeni u članku 3. Konačne uredbe na tužitelju, a ne na Komisiji.

169 Prema tome, drugi dio četvrtog tužbenog razloga treba odbiti pa stoga treba odbiti i navedeni tužbeni razlog u cijelosti.

Peti tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti i pogrešci koja se tiče prava

170 Tužitelj svojim petim tužbenim razlogom kritizira uvodne izjave 11., 12. i 16. do 19. pobijane odluke. Uvodne izjave 11., 12. i 16. te odluke već su navedene u točki 91. ove presude. Što se tiče uvodnih izjava 17. do 19., one glase kako slijedi:

„(17) Osim toga, također postoji niz dvojbi u pogledu točnosti podataka o proizvodnji koje je dostavio [tužitelj]. Prosječni kapacitet proizvodnje u razdoblju 2009. – 2015. koji je naveden u odgovoru na upitnik znatno je niži od proizvodnje koju Foshan Lihua navodi na svojoj [internetskoj] stranici kao i na drugim [internetskim] stranicama u komercijalne svrhe.

(18) [Tužitelj] je također podnio interne mjesečne podatke o proizvodnji novih vrsta proizvoda uvedenih 2013. Međutim, kad se ti podaci ekstrapoliraju na jednu godinu, ukupna godišnja proizvodnja nove linije proizvoda veća je od ukupnog kapaciteta proizvodnje navedenog u odgovoru na upitnik, iako ti podaci ne uključuju klasične proizvode te se njima ne uzimaju u obzir sve vrste proizvoda iz nove linije.

- (19) Usto, ukupna izvozna prodaja [društva Foshan Henry Trading] za 2011. i 2012., kako proizlazi iz njegovih podataka o prodaji, veća je od ukupnog kapaciteta proizvodnje koji je prijavilo društvo Foshan Lihua. Izvoz koji je u 2013. ostvarilo [društvo Foshan Henry Trading] čini čak više od 90 % prijavljenog kapaciteta proizvodnje. [Tužitelj] je potvrdio da su razlog za to razlike između datuma knjiženja i datuma prodaje zaliha [društva Foshan Henry Trading]. Međutim, zalihama se ne može objasniti kontinuirani trend u razdoblju od tri godine.”
- 171 Komisija u uvodnim izjavama 17. do 19. pobijane odluke u biti ističe nedosljednosti u podacima koje je podnio tužitelj ili proturječnosti s podacima navedenima na internetu u pogledu njegova kapaciteta proizvodnje, stvarne proizvodnje i izvozne prodaje društva Foshan Henry Trading.
- 172 Tužitelj tvrdi da Komisija nije ovlaštena postavljati pitanja koja se ne odnose na status novog proizvođača izvoznika. Iako ju je tužitelj to zatražio u svojem odgovoru na osnovni dokument s informacijama, Komisija nikad nije objasnila zašto su trgovački podaci društva koje djeluje u sektoru tekstila, kartona ili financiranja relevantni u predmetu koji se odnosi na keramičke pločice.
- 173 Budući da je Komisija u uvodnoj izjavi 16. pobijane odluke uputila na evidencije o prodaji nakon razdoblja početnog ispitnog postupka i da se njezina odluka temelji na tom elementu, također je počinila pogrešku koja se tiče prava jer ta prodaja nema nikakve veze s predmetnom revizijom.
- 174 Uvodna izjava 17. pobijane odluke pak sadržava tvrdnju koja je „neumjesna” u okviru ispitivanja novog proizvođača izvoznika, koje se odnosi samo na izvoz tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka i povezanost s izvoznicima. Podaci o proizvodnji i podaci nakon razdoblja početnog ispitnog postupka nemaju nikakve veze s tom revizijom.
- 175 Komisija osporava tužiteljeve argumente.
- 176 U tom pogledu valja podsjetiti da iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je akt zahvaćen zlouporabom ovlasti samo ako na temelju objektivnih, relevantnih i usklađenih indicija proizlazi da je donesen u isključivom ili barem odlučujućem cilju ostvarenja drugih svrha od onih na koje se poziva ili radi zaobilaženja postupka koji je Ugovorom posebno predviđen za postupanje u okolnostima slučaja (presuda od 13. studenoga 1990., Fedesa i dr., C-331/88, EU:C:1990:391, t. 24.; vidjeti također u tom smislu presudu od 15. srpnja 1994., Matra Hachette/Komisija, T-17/93, EU:T:1994:89, t. 173.). Međutim, dovoljno je utvrditi, kao što je to utvrdila i Komisija, da taj tužbeni razlog treba odbiti jer tužitelj nije dokazao, pa čak ni smisljeno tvrdio, da je Komisija donijela pobijanu odluku s ciljem ostvarenja drugih svrha od onih na koje se poziva.
- 177 Iako tužitelj tvrdi da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava time što je uvodnu izjavu 16. pobijane odluke temeljila na detaljnim evidencijama o prodaji društva Foshan Lihua za godine nakon razdoblja početnog ispitnog postupka, valja utvrditi da tužitelj kritizira podredni razlog koji je uveden izrazom „usto”. Stoga je predmetni argument bespredmetan.
- 178 Nadalje, iako je to izričito tvrdio, tužitelj uopće nije dokazao da podaci nakon razdoblja početnog ispitnog postupka i podaci koji se odnose na društva koja djeluju u području kartona, tekstila i ulaganja nemaju nikakve veze s predmetnim ispitnim postupkom (vidjeti sudsku praksu navedenu u točki 103. ove presude).
- 179 Naime, kao što to u biti tvrdi Komisija, podaci iz točke 178. ove presude mogu se upotrijebiti kako bi se provjerile, među ostalim, informacije o djelatnostima grupe tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka, među kojima su i poduzetnici koji djeluju u području dotičnog proizvoda. Stoga Komisija nije očito prekoračila ono što je nužno za istraživanje predmetnog spisa.
- 180 Iz toga slijedi da peti tužbeni razlog treba odbiti.

Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pravnoj pogrešci

- 181 Svojim šestim tužbenim razlogom tužitelj kritizira uvodne izjave 16. i 22. pobijane odluke. Te su uvodne izjave već navedene u točkama 91. i 132. ove presude.
- 182 Što se tiče uvodne izjave 16. pobijane odluke, prema kojoj „Komisija nije mogla odrediti je li Foshan Lihua izvezio dotični proizvod u Uniju tijekom razdoblja [početnog] ispitnog postupka”, kao prvo, tužitelj tvrdi da nitko ne može sa sigurnošću utvrditi da je izvezio u Uniju tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka jer nije bilo nikakvog izvoza. Subjekt koji želi dobiti status novog proizvođača izvoznika treba samo podnijeti dokaze koji na prvi pogled dokazuju da tijekom tog razdoblja nije izvezio predmetni proizvod u Uniju i da ni u kojem pogledu nije povezan s drugim izvoznicima predmetnog proizvoda koji su podlijegali antidampinškim pristojbama na snazi, kao što je to bio slučaj za korejskog proizvođača izvoznika u postupku koji je doveo do donošenja Provedbene uredbe 2015/2179. Kao drugo, Komisija kao objektivno tijelo ne može biti obvezna na temelju Osnovne uredbe pokušati dokazati postojanje tih izvoza.
- 183 Što se tiče uvodne izjave 22. pobijane odluke, tužitelj tvrdi da izraz „ne može se isključiti” nema nikakvu pravnu osnovu u Osnovnoj uredbi ili Konačnoj uredbi. Riječ je o proizvoljnom zaključku koji se temelji na pretpostavci. Kao prvo, Komisija nije navela nijednu naznaku izvoza dotičnog proizvoda u Uniju ni izravno ni posredstvom povezanih društava ili u okviru govora o proizvodnji sklopljenih s drugim neovisnim društvima. Kao drugo, s obzirom na to da teret dokazivanja koji je na tužitelju obvezuje tog tužitelja da podnese dokaze koji na prvi pogled dokazuju da tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka nije izvezio predmetni proizvod u Uniju i da ni u kojem pogledu nije povezan s drugim izvoznicima predmetnog proizvoda koji podliježu antidampinškim pristojbama na snazi, sasvim je logično da se postojanje izvoza ili povezanosti nikad ne može u potpunosti isključiti.
- 184 Iz toga slijedi da su dva predmetna zaključka zahvaćena očitim pogreškama u ocjeni.
- 185 Osim toga, tužitelj u replici tvrdi da argumenti navedeni u točkama 182. i 183. ove presude također dokazuju jasnu povredu diskrecijske ovlasti Komisije.
- 186 Komisija i intervenijent osporavaju tužiteljeve argumente.
- 187 U tom se pogledu šesti tužbeni razlog odnosi na pitanja u pogledu tereta dokazivanja i stupnja dokazivanja koji treba doseći onaj na kojemu je taj teret. O njima se uostalom naširoko raspravljalo te ih se podrobno ispitalo u okviru drugog tužbenog razloga.
- 188 Kao prvo, valja podsjetiti (vidjeti točku 83. ove presude) da, iako tužitelj opetovano tvrdi da mu se trebao dodijeliti status novog proizvođača izvoznika s obzirom na to da je podnio dokaze kojima se na prvi pogled dokazuje da ispunjava potrebne uvjete, ničim se u članku 3. Konačne uredbe, a još manje u članku 11. stavku 4. Osnovne uredbe, ne upućuje na to da je to stupanj dokazivanja koji zahtijeva zakonodavac. Zakonodavac je u oba slučaja samo predvidio da je na poduzetniku koji traži status novog proizvođača izvoznika da dokaže da su ispunjeni potrebni uvjeti.
- 189 Kao što je zaključeno u točkama 82. do 90. ove presude, s jedne strane, ništa drugo ne proizlazi iz Provedbene uredbe 2015/2179 i, s druge strane, tužitelj nije pretrpio nikakvu diskriminaciju u odnosu na predmetnog korejskog proizvođača izvoznika.
- 190 Kao drugo, ako tužitelj smatra da se od njega zahtijevalo nemoguće dokazivanje, valja napomenuti da dokazivanje nepostojeće činjenice doista može biti nemoguće. Međutim, sâm teret dokazivanja koji treba snositi podnositelj zahtjeva za status novog proizvođača izvoznika, kako na temelju članka 3. Konačne uredbe tako i na temelju članka 11. stavka 4. Osnovne uredbe, nije nemoguće zadovoljiti. Podnošenje potpunih i dosljednih informacija i dokaza koji se mogu provjeriti, osobito o cijeloj njegovoj prodaji i strukturi njegove grupe, koji se zahtijevaju u upitniku revizije i eventualnim

zahtjevima za pojašnjenje, Komisiji omogućuje da isključi, ako to stvarno nije bio slučaj, da se dotični proizvod izvozi u Uniju tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka, odnosno da zaključi da tužitelj nije povezan ni s jednim proizvođačem izvoznikom koji podliježe predmetnim antidampinškim pristojbama.

- 191 Kao treće, iako tužitelj kritizira posebne izraze „Komisija nije mogla odrediti je li Foshan Lihua izvezio dotični proizvod u Uniju tijekom razdoblja [početnog] ispitnog postupka” i „ne može se isključiti da je Foshan Lihua tijekom tog razdoblja izvezio dotični proizvod u Uniju izravno, posredstvom povezanih društava ili u okviru ugovora o proizvodnji sklopljenih s drugim neovisnim društvima”, oni izravno proizlaze, s jedne strane, iz dodjele tereta dokazivanja koji se zahtijeva kako bi se saznalo jesu li ispunjena tri uvjeta za dodjelu statusa novog proizvođača izvoznika zainteresiranom subjektu i, s druge strane, iz stupnja dokazivanja koji se zahtijeva u tom okviru (vidjeti točku 188. ove presude). Stoga, suprotno onomu na što insinuiraju tužitelji, nije na Komisiji ni da dokaže da je tužitelj izvezio dotični proizvod u Uniju ili da postoji povezanost s poduzetnicima koji podliježu predmetnim antidampinškim pristojbama, ni da u tom smislu podnese indicije. Da bi se odbio zahtjev za dodjelu tog statusa, u biti je dovoljno da su dokazi koje je podnio predmetni subjekt nedovoljni kako bi se potkrijepili njegovi navodi, kao što je to bio slučaj u ovom predmetu. Kao što to pravilno tvrdi Komisija, na njoj je da u okviru svoje uloge u ispitnim postupcima o dodjeli statusa novog proizvođača izvoznika provjeri, upotrebom svih sredstava koja su joj na raspolaganju, točnost navoda i dokaza koje takav subjekt podnese (vidjeti u tom smislu presudu od 22. ožujka 2012., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, t. 32.). Time što je tako postupila u okviru ispitnog postupka koji je doveo do donošenja pobijane odluke, Komisija nije ni u kojem pogledu prekoračila svoje ovlasti, nije počinila nikakvu očitu pogrešku u ocjeni niti odstupila od svoje uloge objektivnog tijela.
- 192 Kao četvrto, što se tiče navoda iz replike da argumenti navedeni u točkama 182. i 183. ove presude također dokazuju jasnu povredu diskrecijske ovlasti Komisije, dovoljno je utvrditi da se njime ništa ne dodaje argumentima koji su već podneseni u okviru tog tužbenog razloga i koji su odbijeni u točkama 188. do 191. ove presude.
- 193 Iz toga slijedi da šesti tužbeni razlog valja odbiti.

Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje i obrazloženju koje se ne temelji na činjenicama, nego na pretpostavkama

- 194 Svojim sedmim tužbenim razlogom tužitelj kritizira uvodne izjave 17. do 22. pobijane odluke. Uvodne izjave 17. do 19. te odluke već su navedene u točki 170. ove presude, a uvodna izjava 22. potonje odluke navedena je u točki 132. ove presude. Što se tiče uvodnih izjava 20. i 21. pobijane odluke, one glase kako slijedi:

„(20) Konačno, [tužitelj] je na više internetskih stranica naveo da je Unija ciljano tržište društva te je za njegove keramičke pločice navedeno da ‚od 2004. imaju certifikat EZ’ i opisane su kao ‚popularne u Europi’. Prema tome, [tužitelj] je mogao izveziti keramičke pločice u Uniju najmanje od 2004. Stoga je malo vjerojatno da nakon dobivanja certifikata EZ koji je potreban da bi se dotični proizvod izvezio u Uniju [tužitelj] to nije činio prije 2012., odnosno osam godina nakon dobivanja certifikata.

(21) [Tužitelj] je tvrdio da postojanje certifikata EZ nije dokaz da je bilo izvoza tijekom razdoblja [početnog] ispitnog postupka i da se taj certifikat EZ upotrebljavao za prodaju kupcima sa sjedištem u Africi te u Koreji, Rusiji, Bjelarusu i Ukrajini, koji u oznaci EZ vide jamstvo kvalitete. Međutim, to ni na koji način ne mijenja Komisijino rasuđivanje navedeno u uvodnoj izjavi 20. ove presude. Iako je točno da certifikat EZ može biti koristan marketinški instrument u određenoj zemlji, čini se malo vjerojatnim da bi se samim time opravdao skup postupak dobivanja certifikata EZ ako namjera nije bila započeti izvoz u Uniju. Naime, taj postupak

podrazumijeva, među ostalim, prilagodbu postupka proizvodnje, nove metode ispitivanja, eventualne izmjene koncepta za stavljanje oznake kao i certifikaciju tijela treće strane. Osim toga, certifikat EZ obavezan je za izveznu prodaju u Uniji s obzirom na to da su keramičke pločice građevni proizvodi obuhvaćeni područjem primjene Uredbe (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2011., L 88, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 113.). Stoga je taj argument odbačen.”

- 195 Pozivajući se, među ostalim, na rješenje od 18. lipnja 1986., British American Tobacco i Reynolds Industries/Komisija (142/84, neobjavljeno, EU:C:1986:250, t. 13.), na presude od 17. studenoga 1987., British American Tobacco i Reynolds Industries/Komisija (142/84 i 156/84, EU:C:1987:490) i od 1. listopada 2009., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Vijeće (C-141/08 P, EU:C:2009:598, t. 83.) te na mišljenje nezavisnog odvjetnika G. Slyna u predmetu Hasselblad/Komisija (86/82, EU:C:1983:204), tužitelj najprije tvrdi da je pravo na saslušanje temeljno pravo koje svakoj osobi jamči mogućnost da na smislen i učinkovit način iznese svoje mišljenje u upravnom postupku i prije donošenja bilo koje odluke koja bi mogla nepovoljno utjecati na njezine interese. Komisija bi trebala uzeti u obzir elemente koji proizlaze iz odgovora predmetnog poduzetnika kako bi odustala od neutemeljenih prigovora ili razvila i upotpunila svoju činjeničnu, ali i pravnu argumentaciju u prilog prigovorima koje ističe. Komisija je stoga trebala preispitati zaključke koje je donijela tijekom predmetnog ispitnog postupka i, osobito, u osnovnom dokumentu s informacijama s obzirom na tužiteljeva objašnjenja i argumente. Iako, prema mišljenju tužitelja, Komisija u konačnoj odluci nije bila dužna odgovoriti na sve argumente koje je on istaknuo, trebala je biti zainteresirana i otvorena za te argumente te spremna na to da je se uvjeri, te u konačnu odluku uključiti barem njegove glavne argumente. Stoga je Komisija bila dužna ispitati sve činjenične i pravne elemente koje joj je priopćio tužitelj.
- 196 Međutim, Komisija u ovom slučaju nije lojalno i djelotvorno poštovala pravo na saslušanje i pravo na dobru upravu. Naime, iako je tužitelju odobrila i pozvala ga da se brani pisanim i usmenim putem, Komisija je zapravo u potpunosti zanemarila sve podnesene činjenice i istaknute argumente. Stoga tužitelj nije bio djelotvorno saslušan.
- 197 Što se tiče uvodne izjave 17. pobijane odluke, tužitelj tvrdi da Komisija nije uzela u obzir njegove brojne pobijajuće argumente koje je podnio u točki 3. dijela II. svojeg odgovora od 20. prosinca 2015. na osnovni dokument s informacijama. Naime, u tekstu te uvodne izjave doslovno se preuzima uvodna izjava 14. osnovnog dokumenta s informacijama. Komisija nije navela na koje to „druge internetske stranice u komercijalne svrhe” upućuje u uvodnoj izjavi 17. pobijane odluke, što je tužitelju onemogućilo da se brani.
- 198 Tužitelj tvrdi da je objasnio da se podaci o proizvodnji koje je podnio Komisiji temelje na njegovim revidiranim financijskim izvještajima, koji se nalaze u Komisijinu spisu. Suprotno tomu, informacije pronađene na internetskim stranicama, čiji je cilj bio zadiviti buduće kupce, imaju sasvim drukčiju svrhu od revidiranih financijskih izvještaja i ne trebaju biti tako precizni kao revidirani financijski izvještaji. Dakle odlučujući su samo revidirani podaci.
- 199 Što se tiče uvodnih izjava 18. i 19. pobijane odluke, predmetne razlike lako su objašnjive te je Komisija o njima bila obaviještena u točkama 3. i 4. tužiteljeva odgovora na osnovni dokument s informacijama. One postoje zbog toga što su društva Foshan Lihua i Foshan Henry Trading dva različita društva iste grupe i zbog različitih datuma knjiženja. Na temelju kineskog prava, proizvođač kao što je tužitelj treba društvu Foshan Henry Trading izdavati račune s navedenim porezom na dodanu vrijednost (PDV) nakon što je ta roba ukrcana i nakon što napusti Kinu. To može biti nekoliko tjedana nakon što roba fizički napusti Kinu. Suprotno tomu, izvoznik kao što je društvo Foshan Henry Trading treba prijaviti robu kineskim carinskim tijelima u točnom trenutku njihova izvoza, odnosno nakon što roba fizički napusti Kinu, tako da često postoje znatne razlike između tužiteljeva datuma knjiženja i datuma

knjiženja društva Foshan Henry Trading, osobito na kraju godine kad se ponekad izvoze ogromne količine robe. Foshan Henry Trading često ukrcava i izvozi robu tijekom posljednja dva mjeseca u godini, ali Foshan Lihua račune s PDV-om izdaje sljedeće godine. Stoga Foshan Henry Trading određenu robu skladišti i izvozi tek sljedeće godine. Zbog toga izvoz društva Foshan Henry Trading ponekad čini 90 % kapaciteta proizvodnje. Međutim, ta se situacija bez prekida ponavljala godinama sve do 2013., uključujući i tu godinu.

- 200 Komisija nije objasnila kako je došla do zaključka, navedenog u uvodnoj izjavi 19. pobijane odluke, da se kašnjenjima u utvrđivanju inventara ne može objasniti kontinuirani trend u razdoblju od tri godine. Čini se da su u Kini takva kašnjenja prilično česta zbog računovodstvene prakse i upisa u javne registre.
- 201 Komisija je zanemarila te argumente u dijelu u kojem se u uvodnim izjavama 18. i 19. pobijane odluke preuzima tekst uvodnih izjava 15. i 16. osnovnog dokumenta s informacijama.
- 202 Što se tiče uvodnih izjava 20. do 22. pobijane odluke, iako je Komisija priznala da je certifikat „EZ” instrument sigurnosti i oznaka kvalitete koja se upotrebljava i na drugim tržištima, a ne samo u Uniji, ipak je potvrdila da se čini malo vjerojatnim da bi se samim time opravdao skup postupak dobivanja certifikata „EZ” ako namjera nije bila započeti izvoz u Uniju.
- 203 Komisija je u uvodnoj izjavi 22. pobijane odluke u tom pogledu zaključila da se, s obzirom na to da su informacije koje je tužitelj podnio nepotpune i proturječne drugim informacijama kojima raspolaže, ne može isključiti da je Foshan Henry Trading tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka izvezio dotični proizvod u Uniju izravno, posredstvom povezanih društava ili u okviru ugovora o proizvodnji sklopljenih s drugim neovisnim društvima. U predmetnom se ispitnom postupku stoga nije moglo utvrditi da tužitelj tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka nije izvezio dotični proizvod u Uniju. Time što je doslovno preuzela uvodne izjave 17. do 19. osnovnog dokumenta s informacijama, Komisija je zanemarila pobijajuće argumente koje je tužitelj istaknuo u točkama 5. i 6. svojeg odgovora na taj dokument i koji se nalaze u Prilogu A 5 tužbi. Tužitelj je pokazao koliko je certifikat „EZ” važan, čak i za korejske kupce. Poštovanje sigurnosnih standarda Unije važan je promidžbeni alat za prodaju izvan Unije, što je Komisija zanemarila time što je zadržala svoje stajalište da visoki troškovi certifikata izdanog u 2004. pokazuju tužiteljevu namjeru da počne izvoziti u Uniju.
- 204 Iako je istina da je tužitelj oduvijek htio izvoziti u Uniju, to nažalost nije uspio učiniti prije 2013. te Komisija nema nikakav dokaz o ostvarenju te namjere. Uostalom, snosio je troškove koji su potrebni za dobivanje certifikata „EZ” kako bi mogao izvoziti ne samo u Uniju, nego i na druga tržišta na kojima taj certifikat može činiti poslovnu prednost.
- 205 Komisija je u uvodnoj izjavi 22. pobijane odluke informacije koje je podnio tužitelj ocijenila nepotpunima i proturječnima, ali nije mogla pojasniti koje su to informacije nepotpune i proturječne te zbog čega.
- 206 Komisija osporava tužiteljeve argumente.
- 207 U tom pogledu, kao što je navedeno u okviru četvrtog tužbenog razloga, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je pravo na saslušanje sastavni dio poštovanja prava obrane i da to pravo jamči svakoj osobi mogućnost da na smislen i učinkovit način iznese svoje mišljenje u upravnom postupku i prije donošenja bilo koje odluke koja bi mogla nepovoljno utjecati na njezine interese (vidjeti točku 147. ove presude).
- 208 Pravilo prema kojem adresat odluke koja na njega negativno utječe mora imati mogućnost iznijeti svoje očitovanje prije njezina donošenja ima posebice za cilj da ta osoba može ispraviti pogrešku ili iznijeti informacije u pogledu svoje osobne situacije, a koje idu za tim u smislu da se odluka donese, da se ne donese ili da ima ovakav ili onakav sadržaj (vidjeti točku 148. ove presude).

- 209 Međutim, okolnost da uvodne izjave 17. do 20. i 22. pobijane odluke glase isto kao i uvodne izjave 14. do 18. osnovnog dokumenta s informacijama ne znači, kao što to tvrdi i Komisija, da potonja institucija nije uzela u obzir objašnjenja koja je pružio tužitelj i da je time povrijedila njegovo pravo na saslušanje tijekom upravnog postupka. Kao što to navode glavne stranke, valja podsjetiti na mišljenje nezavisnog odvjetnika G. Slynna u predmetu Hasselblad/Komisija (86/82, EU:C:1983:204), u skladu s kojim ta okolnost zapravo upućuje na to da argumenti i dokazi koje je podnio tužitelj nisu mogli uvjeriti Komisiju te ih je ona stoga odbila. Osim toga, iz tužiteljeva dopisa od 15. siječnja 2016., upućenog Komisiji radi sažimanja sadržaja saslušanja od 13. siječnja 2016., proizlazi da je tužitelj primijetio da argumenti i dokumenti podneseni Komisiji, uključujući one podnesene nakon otkrivanja osnovnog dokumenta s informacijama, nisu bili takve prirode da bi uvjerali Komisiju da su ispunjena dva sporna uvjeta za stjecanje statusa novog proizvođača izvoznika predviđenog u članku 3. Konačne uredbe. Stoga ne može tvrditi da je Komisija jednostavno zanemarila informacije koje je primila.
- 210 Taj je zaključak u skladu sa sudskom praksom prema kojoj obrazloženje koje se zahtijeva člankom 296. UFEU-a mora jasno i nedvosmisleno odražavati zaključke institucije koja je donijela sporni akt kako bi se zainteresiranim osobama omogućilo da se upoznaju s razlozima poduzimanja mjere radi zaštite njihovih prava, a Sudu Unije da provodi svoj nadzor. Međutim, u obrazloženju nije potrebno navoditi sve relevantne činjenične i pravne elemente jer se pitanje ispunjava li to obrazloženje zahtjeve iz članka 296. UFEU-a treba ocjenjivati ne samo s obzirom na tekst obrazloženja, nego i na njegov kontekst te na ukupnost pravnih pravila kojima se uređuje predmetno područje. Osim toga, obrazloženje pobijanog akta treba ocijeniti uzimajući u obzir, među ostalim, informacije koje su priopćene tužitelju i primjedbe koje je podnio tijekom upravnog postupka. Konkretno, ne zahtijeva se da se u obrazloženju odluka u području antidampinga navedu ponekad vrlo brojni i složeni činjenični i pravni elementi koji su predmet tih odluka s obzirom na to da te odluke spadaju u opći sustav mjera čiji su dio. U tom je pogledu dovoljno da je rasuđivanje institucija u navedenim odlukama jasno i nedvosmisleno (vidjeti u tom smislu presudu od 22. svibnja 2014., Guangdong Kito Ceramics i dr./Vijeće, T-633/11, neobjavljenu, EU:T:2014:271, t. 120. i navedenu sudsku praksu).
- 211 Usto, uvodna izjava 21. pobijane odluke odgovara upravo primjedbama koje je tužitelj podnio nakon obavijesti o osnovnom dokumentu s informacijama.
- 212 Iz toga slijedi da treba odbiti tužiteljeve argumente kojima nastoji dokazati povredu svojeg prava na saslušanje samo na temelju toga što je više razloga navedenih u pobijanoj odluci jednako onima u osnovnom dokumentu s informacijama.
- 213 Stoga sada valja ispitati posebne kritike koje je tužitelj istaknuo u pogledu određenih uvodnih izjava pobijane odluke.
- 214 Kao prvo, što se tiče kritika istaknutih protiv uvodne izjave 17. pobijane odluke (vidjeti točke 197. i 198. ove presude), tužiteljevu argumentu da se nije mogao izjasniti o izvorima informacija na koje upućuje Komisija proturječan je drugi zahtjev za pojašnjenje koji se nalazi u Prilogu B 18 odgovoru na tužbu. Komisija jasno navodi da su njezini izvori informacija internetske stranice samog tužitelja i internetske stranice poduzetnika s međunarodnim ugledom pod nazivom Global Manufacturer Certification (u daljnjem tekstu: GMC) koji je 2009. proveo reviziju tužitelja u okviru postupka certifikacije. Stoga taj argument treba odbiti.
- 215 Iako tužitelj tvrdi da je u svojem odgovoru na osnovni dokument s informacijama pružio objašnjenja u tom pogledu, valja utvrditi da dva dopisa koja se nalaze u Prilogu A 6 tužbi ne sadržavaju nikakvu informaciju kojom bi se mogle objasniti razlike koje u pogledu kapaciteta proizvodnje postoje između odgovora danog u upitniku i podataka navedenih na njegovoj internetskoj stranici i internetskoj stranici GMC-a. Stoga taj argument treba odbiti.

- 216 Što se tiče argumenta da se tužitelji odgovori na upitnik temelje na njegovim revidiranim izvještajima koji su podneseni Komisiji, valja utvrditi da ne navodi gdje se točno u spisu Općeg suda nalazi potrebna informacija. Ne osporava uostalom ni Komisijin argument da te revizije ne sadržavaju predmetnu informaciju.
- 217 Isto tako nije vjerodostojan pokušaj opravdanja tako velikih razlika kao što su one koje ističe Komisija argumentom da informacije navedene na njegovoj internetskoj stranici, odnosno internetskoj stranici GMC-a, nisu precizne jer nisu dobivene na temelju iscrpne analize. Stoga se taj argument ne može prihvatiti.
- 218 U svakom slučaju, valja istaknuti da je tužitelj pred Općim sudom iznio samo opće tvrdnje. Tužitelj nije dostavio nikakvu analizu kako bi dokazao da su podaci koje je Komisija uzela u obzir pogrešni ili da su zaključci do kojih je došla očito pogrešni.
- 219 Kao drugo, iako je uvodna izjava 18. pobijane odluke navedena među osporavanim uvodnim izjavama, tužitelj je na raspravi priznao da u pogledu nje nije iznio nikakvu posebnu kritiku. Stoga valja utvrditi da tužitelj nije dokazao da su razlozi navedeni u toj uvodnoj izjavi zahvaćeni nezakonitošću koja se navodi u ovom tužbenom razlogu.
- 220 Kao treće, što se tiče uvodne izjave 19. pobijane odluke, dovoljno je utvrditi da tužitelj nije dokazao da u području PDV-a postoji kinesko pravno pravilo na koje se poziva (vidjeti u tom smislu presudu od 12. listopada 2017., *Moravia Consulting/EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-444S)*, T-318/16, neobjavljenu, EU:T:2017:719, t. 72.). Tužitelj isto tako nije dokazao da se većina njegova izvoza stvarno izvršavala na kraju godine. Usto, iz Priloga B 12 odgovoru na tužbu proizlazi da prodaja društva Foshan Henry Trading u razdoblju od 2009. do 2015. tijekom posljednja dva mjeseca svake od tih godina nipošto nije veća od prodaje ostvarene tijekom ostalih mjeseci. Osim toga, Komisija pravilno tvrdi da se različitim datumima knjiženja promjena obujma može objasniti samo u jednoj godini. Međutim, tužitelj je tvrdio da se ta situacija bez prekida ponavljala godinama sve do 2013., uključujući i tu godinu. Stoga, ako se ista promjena događa tijekom razdoblja od nekoliko godina, više nema nikakve razlike jer se sav obujam koji nije proknjižen tijekom određene godine treba knjižiti tijekom sljedeće godine te ukupni obujam u različitim godinama ostaje isti ili je vrlo sličan. Stoga treba odbiti argumente podnesene protiv uvodne izjave 19. pobijane odluke.
- 221 Kao četvrto, što se tiče argumenata koji se odnose na učinke koje činjenica da tužitelj posjeduje certifikat „EZ” ima na ocjenu uvjeta prema kojem podnositelj zahtjeva za status novog proizvođača izvoznika treba dokazati da dotični proizvod nije izvezio u Uniju tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka, Komisijine zaključke treba ocijeniti u kontekstu predmeta. Komisija priznaje da takav certifikat može činiti marketinški alat u određenim trećim zemljama. Međutim, troškovi i naponi koje treba uložiti za njegovo dobivanje takvi su da bi bilo besmisleno nastojati ga dobiti ako ne postoji i jasna namjera da se dotični proizvod izvozi u Uniju. Međutim, tužitelj je u tužbi izričito priznao da je oduvijek htio izvoziti dotični proizvod u Uniju. Točno je da ta okolnost ne dokazuje da je tužitelj stvarno izvezio u Uniju tijekom razdoblja početnog ispitnog postupka. Međutim, njegova namjera da izvozi u Uniju od 2002., zajedno s dobivanjem navedenog certifikata, element je koji, razmatran s obzirom na proturječnost određenih informacija koje je podnio tužitelj i činjenicu da nije podnio potrebne informacije, učvršćuje zaključak naveden u uvodnoj izjavi 22. pobijane odluke, prema kojem tužitelj nije dokazao nepostojanje izvoza u Uniju tijekom predmetnog razdoblja.
- 222 S obzirom na to da taj zaključak već u dovoljnoj mjeri proizlazi iz uvodnih izjava 16. do 19. pobijane odluke, razmatranja navedena u uvodnim izjavama 20. i 21. pobijane odluke treba smatrati podređenima. To vrijedi tim više jer je tužitelj u svojem dopisu od 15. siječnja 2016., u kojem se sažima sadržaj saslušanja od 13. siječnja 2016., u biti naveo da je uzeo u obzir činjenicu da je Komisijin razlog koji se odnosi na oznaku „EZ” dodatni čimbenik.

223 Stoga eventualna osnovanost tužiteljevih argumenata usmjerenih protiv uvodnih izjava 20. i 21. pobijane odluke ne može dovesti do poništenja zaključka koji je u uvodnoj izjavi 22. te odluke naveden u pogledu ispitanog uvjeta. Osim toga, ponovno valja podsjetiti da se ta uvodna izjava također temelji na okolnosti, koja je već navedena u uvodnoj izjavi 18. osnovnog dokumenta s informacijama, da se ne može isključiti da je tužitelj izvezio dotični proizvod u Uniju u okviru ugovora o proizvodnji sklopljenih s drugim neovisnim društvima. Međutim, utvrđeno je da je tužiteljevu argumentu prema kojem je gotovo sav, ili čak sav, njegov izvoz prije 2013. izvršen posredstvom trgovačkog poduzetnika Foshan Guangchengda Import & Export proturječan dokument podnesen u prilogima B 19 i B 29 odgovoru na tužbu, iz kojeg proizlazi da je tužitelj prodao veliku količinu svojih proizvoda i drugim poduzetnicima izvoznicima, a proturječne su mu i tužiteljeve izjave da je 2009. svoje proizvode prodavao neovisnom trgovcu u Maleziji. Međutim, tužitelj nije naveo nijedan element kojim bi se dokazalo da ti poduzetnici nakon toga nisu izvezili njegove proizvode u Uniju. Zapravo je priznao da je im je izgubio trag nakon njihove prodaje trgovcima.

224 Stoga sedmi tužbeni razlog treba odbiti.

Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 9.5. Antidampinškog sporazuma

225 Tužitelj tvrdi da mu je Komisija, time što je od njega zahtijevala da podnese dokaze o reprezentativnom obujmu ili bilo kojem drugom obujmu izvoza u Uniju nakon razdoblja početnog ispitnog postupka, naložila nezakonit uvjet jer on nije predviđen člankom 9.5. Antidampinškog sporazuma.

226 Komisija osporava tužiteljeve argumente.

227 U tom se pogledu u uvodnoj izjavi 10. pobijane odluke utvrđuje da je tužitelj proizvođač izvoznik dotičnog proizvoda i da je stvarno izvezio u Uniju nakon razdoblja početnog ispitnog postupka. Stoga eventualno utvrđenje neusklađenosti trećeg uvjeta predviđenog u članku 3. Konačne uredbe s obzirom na članak 9.5. Antidampinškog sporazuma ne bi imalo za posljedicu poboljšanje tužiteljeva pravnog položaja. Stoga je taj tužbeni razlog bespredmetan.

228 Stoga osmi tužbeni razlog treba odbiti pa slijedom toga treba odbiti i tužbu u cijelosti.

Troškovi

229 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

230 Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Komisije sukladno njezinu zahtjevu.

231 U skladu s člankom 138. stavkom 3. Poslovnika, Opći sud može odlučiti da intervenijent koji nije jedan od navedenih u stavcima 1. i 2. tog članka snosi vlastite troškove. U ovom slučaju valja odlučiti da će intervenijent snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (četvrto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd snosit će vlastite troškove i troškove Europske komisije.

3. Cerame-Unie AISBL snosit će vlastite troškove.

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg u 20. ožujka 2019.

Potpisi